

کامریڈاں نال ٹرڈیاں

ارون دھتی رائے

لوك بولي الـها: مقصود ثاقب

کامریڈ اس نال ٹردیاں

پندھ ورتی

ارون دھتی رائے
انگریزیوں پنجابی
مقصود ثاقب

سچیت

COMRADAN NAAL TURDEAN

A Travelogue by

ARUNDHATI ROY

Punjabi Translation

Maqsood Saqib

بھے حق سچیت کتاب گھر دے راکھویں

پور پہلا

فروری 2011

کھ مورت: ارون دھنی رائے

کھ پتا: چشم

ISBN: 978 - 969 - 577 - 026 - 9

سچیت کتاب گھر

-شرف میشن، 16- کوئیز روڈ، چوک گنگارام، کتاب گلی 1، لاہور

فون: 042 36308265 ای میل: suchet2001@yahoo.com

ویب سائٹ: www.puncham.com

چھاپے خانہ: شرکت پریس، لاہور

ویچے ہندوستان دے دنتے واڑا جنگل فوج رنگیاں پُلساں نے گھیرے ہوئے نیں۔ ہندوستانی ریاست آپنے سبھ توں وڈے اندرو کے دھڑ کونال جنگ وڈی کھلوتی اے۔ جنگلاں وچ آؤں جان دی منایا اے۔ باہر اندر موت دا پھرہ اے۔ اکلے اروں دھتی رائے ای کھیار نیں جیہڑے ایہناں جنگلاں دے ڈھر اندر حیاتی دا جنگ لڑدے چھاہنیاں تیک بجے اوہناں دا احوال ویکھیا سُنیاتے ویہار دھارے وچ پرت کے پوری دُنیاں لوں لکھ پڑھایا۔ اج اروں دھتی رائے لوں دنتے واڑے دادوڑہ کیتیاں ورھاپیا ہوندا اے۔ ایس سارے ویلے وچ کوئی ہور لکھیار ایس پندھ پیا ہووے سُنن گئن وچ نہیں آیا۔ دنتے واڑا جنگ ٹابری بند پُران واسیاں دی جوہ نیں۔ ایہناں دی اک وڈی گنتی ہتھیار بند ہو کے ریاستی پر بندھ دے بخوبے چڑھائے دھاڑا گیراں تے دھر و واناں توں آپنے لوکاں دا چاء پئی کر دی اے۔ اروں دھتی رائے دی ایہہ پندھ ورتی پہلی وار آٹ ٹلک، دلی وچ چھپی۔ پاکستان ایہہ انگریزی اخبار ڈان نے چھاپی۔ گھٹواں جیہا ترجمہ لہور دی اک اردو اخبار وچ دی چھپیا۔ مہینہ وار چشم نے ایہو لکھت امنڑ نیٹ توں لئی تے ایہہ اپنچابی الٹھاٹناں لڑیاں وچ ورتایا۔ ایہہ الٹھاٹی ہن سجنان دے آکھن تے اک ہتھ ورتاندے پئے آ۔

بُو ہے تھلیوں مہربند لفافہ اڈول ای اندر گھسر آیا۔ ٹائپ کیتیاں سطر اں نے ”بھارت دے سبھ تھیں بھارے اندر وکے دھڑکو“ نال میری ملنی پکی کر دی۔ میںیاں توں ایسے اڈیک چ ساں۔ دتے ہوئے دو دن اندر مستھیاں چونہہ گھڑیاں چ کے اک گھڑی میں دنتے واڑا، چھتیں گڑھ دے ماں دنتیش وری مندر ہونا سی۔ دناتے ویلے دی ایہہ گھل موسی خرابے، پینچراں، سڑک اڑتلاں، بساں ٹرکاں دی ہڑتاں تے کے وی مند بھاگی نوں لکھ رکھ دیاں دتی گئی سی۔ سطر اں ویچ لکھا سی: ”لکھار کوں کیمرا، کھوپا ہو وے تے متھے اتے تلک۔ اگل وانڈھیے دے سر ٹوپی، ہتھ آوٹ لک دا ہندی پر اگا تے کیلے ہو سن۔ سنجان بول ہو سن، نمشکار گرو جی۔“

نمیںکار گرو جی۔ میںوں اچنھا سی، اگل وانڈھیا یا سو اگی چ کے جنے دا سوچ کے آیا تاں پھیر میںوں تاں نقی مُچھاں وی چاہیدیاں ہو سن۔ دنتے واڑا دیاں کئیں چھچھاناں نیں: ایہہ بھارت دے ڈھ اندر سرحدی قصبه اے۔ لڑائی ساری دا ڈھ ایتھے اے۔ چلن ایھوں داسارا ای پُٹھا اے۔ پُلس وردی چھڈ گئی اے نابر وردی چ ہوندے نیں۔ جیل درونم تڑپیا بیا اے قیدی جیلوں باہر نیں (دو سال پہلاں پُرانی جیل دا کوئی ترے سو قیدی نس گیا سی)، بے پت کیتیاں جنیاں پُلس دی کپڑ چ نیں پت لائے بزاریں تقریر اں کر دے وتدے نیں۔ اندر اوٹی دریادے پار اور اوار ماڈھٹاں داراج اے۔ پُلس ایس علاقے نوں ”پاکستان“ آکھدی اے۔ پنڈٹ سن سراں نیں جنگلاں ویچ لوکاں دا کرکٹ پیا اے۔ بال پڑھن دی تھاں کھڑکل ہو

گئے نیں۔ جنگل دے سو ہنے سُتھرے پِنڈاں وِچ سکوالاں دیاں پکیاں اُساریاں یا تاں بمبایاں گوئیاں نال ملبے ہوئیاں پہنیاں نیں یا پلساں ملی بیٹھیاں نیں۔ جنگل وِچ چھڑی خونی جنگ اُتے بھارتی سرکار مان متی وی اے تے پیگی وی اے۔ آپ لیشن گرین ہنسٹ منڈی وی اے، مکر دی وی اے۔ بھارت دا گھر و کاؤنیزیر پی چد مبرم آکھدا اے گرین ہنسٹ نال دی کوئی شئے ای نہیں، ایہہ زری میڈیا گھڑت اے۔ تاں وی ایہدے لئی ڈھیراں روپیہ رکھیا جاندا اے تے ہزاراں سپاہی لائے ہلانے جاندے نیں۔ جنگ دا پڑ بھاویں وِچلے بھارت دے جنگل ای نیں پر ایہدے گھبیرے ہے اسال وی بھوگے نیں۔

جے بُھوت پریت کے مرکب گئے گی یا شئے دی بھکر دی رُوح ہوندے نیں تاں جنگل ٹوں تروڑ کے لئکھدی چوپٹی سڑک پُرانیاں دے مقابلے تے نویکلا بُھوت پریت اے جیہڑا دیہہ تیاگ توں پہلاں ای بھکریں پے گیا اے۔

جنگل وِچ لڑ دیاں دھڑاں کئے تول وی سانویاں یا دتر نہیں۔ اک پاسے لوہڑاں دا فوجی ٹول اے-- روپے پیسے، دازو سکے، خبر و سیلیاں تے اُٹھدی جگت طاقت دے گھنڈ نال جڑیا مڑھیا۔ دُو جے پاسے ہینے پِنڈ واسی نیں ریتل لگھ کانیاں 1 والے تے اوہناں پچھے گیہہ گچ پریرنا پیچے ماوکٹ چھاہنیاں دی لڑاک سُنجخ 2، جیہدی ہتھیار و دیہر پیڑھیو پیڑھی ٹری آوندی اے۔ ماوکٹ چھاہنے 3 تے سرکاری فوجی پُرانے ویری نیں۔ ایس توں پہلاں وی کئیں وار خونی بھیڑ ہوئے نیں ایہناں دے: 50 وِچ تلگانے، 60--70 دے دھاکے لہندے بگال، بھارتے آندھرا پردیش دے علاقے سری کا کولم، مڑ80 توں لے کے ہن

- لگھ کانے: نمانے ہتھیار۔ 2- سُنجخ: تنظیم، جھٹے بندی۔ 3- چھاہنے: چھاپے مار۔

تائیں آندھر اپر دیش، بھارتے مہاراشر ایہناں دا بھیڑ لگا ہویا اے۔ ایہہ اک ڈوجے دے داء پیچاں تے لڑن ڈھنگ دے بھیتی تے جاؤ نیں۔ ہر واری انچ ای جایا اے جیویں ماڈ اکست نزے ہرے ای نہیں سکوں اکا ای صفا چٹ ہو گئے نیں۔ ہر وار اوہ مُڑاٹھے نیں پہلاں توں کتے سنگھنی سُنج نال، سرڑی تے اُدمی ہو کے۔ اج اک واری پھیر چھتیں گڑھ، جھار گھنڈ، اُڑیسے تے لہنے بگال دے کھنچ 1 بھر پور جنگل اس وچ نابری پسری پی اے--- ایہہ سارا لما چوڑاتپے جے بھارت دے لکھاں ٹابری والائ دی جن بھوکیں اے تاں راس وال گٹ دیاں رالاں دی ایسے اُتے بیاں ڈگدیاں نیں۔

بھارتی لوکاں بھانے جنگل اس وچ حکومت نال زِراماڈ اکست ای پے لڑدے نیں۔ اوہ چوناں لُوں کھیکھن بازی تے اسمبلیاں لُوں سور واڑا جو آہنے نیں۔ ایس کر کے اوہ ہو ای بھارتی ریاست مودھی مارن لئی جنگ پے کر دے نیں۔ لوکاں لُوں و سریاپیا اے جو وچلے بھارت دے ٹابری وال لوکاں دی نابری بریت تاں ماڈ توں دی صدریاں پہلاں دی اے۔ اوہ جنگ بدھی کھلوپ 2 لڑے نہ ہوندے تاں اج جیوندے دی نہ لجھدے۔ ہو، اور اوں، کول، سنتھال، منڈا، گونڈ ٹابریاں لُوں انگریزاں، زمینداراں تے شاہو کاراں کئیں وار بے کر کر پیڑیا، ہزاراں کو ہے پر اوہناں نہ کدیں کسے دی چت منی نہ کدیں آپنا صدق ہاریا۔ ازادی مگروں دی پہلی نابری دا چھٹھ ٹابری وال وسوں ای سی۔ ایہہ نابری لہنے بگال دے نکسل باڑی پنڈ وچ ہوئی۔ ایہدے توں نکسلی آل ٹری تے ایہہ ماڈ اکست دی اکھوائی۔ نکسلی سیاست ٹابری ویہر نال گتی اے۔ ایس کر کے ایہدے گھلیار اکو میلے ٹابری وال دی نیں تے نکسلی 1- کھنچ: معد نیات، دھاتاں۔ 2- کھلوپ: لگاتار، وگتگ۔

وی۔ نابریاں وچوں لوہے لاکھے لوکاں دے لوءے پنگرے نئیں۔ ایہناں لوکاں نوں بھارتی حکومت نے پورے متے نال آپنے ورت ور تارے وچوں بھٹی رکھیاں۔ 1950ء وچ بھارتی دسٹور دی منظوری دادِ ان نابری وال لوکاں لئی حشرد بھیڑ سی۔ ایس کالوں گیر لکھت نے نابری وال علاقیاں دی ماکلی بھارتی سرکار دے ناویں لاڈتی۔ نابری وال راتورات آپنی ای دھرتی اُتے ٹپری واس ہو گئے۔ آپنے جنگلاں دی تذریت پیدا اوار اُتے اوہناں دامیہڑھیاں پرانا حق کھچپن گیا۔ اوہناں داجیوں ای اپر ادھ ہو گیا۔ دسٹور واناں نے ایس جنگل واس خلقت نوں ووٹ پاؤں دا حق تاں دے دتا پر ایہدے وٹے اوہناں دی روزی روٹی تے مان مریادا جھڑت لئی۔

نابری والاس دا سبھ کجھ کھوہ کھس کے حکومت نے اوہناں نوں مُتحابیتے ٹھروں دے جلمن وچ گھمار دتا، تے مڑ آپ چوڑی کنگالی نوں ای بے ترس ہو کے اوہناں دے برخلاف ور تن لگ پئی۔ نابری والاس دی کھدیر حکومت دا نیت دامیچاہنی کھلوتی بھاں (واہاں، ڈیماں)، سنجائی تیاں تے لکھاناں لئی حکومت آئے دن لوکاں نوں نتخاویاں کرن لگ پئی۔ آکھیا ایہو جاندا ہی نابری وال لوکاں دی بھٹ دھوا کے اوہناں نوں آپنی سماجی ور تن وچ لیاوندے پئے ہاں تاں جو ادھ وی اجوکی اُساری داسواد چکھ ویکھن۔ بھارت دی ایس اجوکی اُساری پاروں نلک دی لکھاں کروڑاں ابادی دانہ گھر رہیا اے نہ گھاٹ۔ تن کروڑ خلقت تاں نری بھاں ای اُجاڑ دھری اے۔ ایہدے وچ گھنی گننتی نابری وال لوکاں دی اے۔ حکومت جدوں وی نابری والاس دی بھلیائی دی گل چھو ہے تاں سمجھو لوکاں دے بھاء دی شامت آن گلی اے۔

گھرو کے وزیر پی چدمبر مُنوں اپنے نیں دنیں ٹابری والاں دا چوکھا ای ہیج جا گیا ہو یا اے۔ اوہنوں ٹابری والوں کا دے عجائب گھر، مثل وچ جیں داؤ کھل گا ہو یا اے۔ اوہ اپنے ان لوں ایس کھو بیوں کلہنا چاہوندا اے۔ اوہد ایہہ ہیج اودوں کیوں نہ جا گیا جدوں اوہ راس وال کمپنیاں دی وکیلی کردا سی؟ پر نہیں، ایہہ ہیج جا گن دا ویلا تاں ہن ای آیا سی۔۔۔

چھٹے پنجاں ورھیاں وچ چھتیں گڑھ، جھار کھنڈ، اُڑیسہ تے لہنڈے بنگال دیاں حکومتاں نے راسوال جھٹاں نال سٹیل ملاں، ایلو مینیم فیشریاں، بنگلی گھراں، بنجھاں (ڈیماں) تے کھاناں دے ارباں ڈالر دے سینکڑے اقران نامے کیتے نیں۔ ہن ٹابری وال آپنیاں جو ہو وال چھڈن تاں اپنے اقرار نامیاں توں دولتاں دے مینہہ ورھن۔ جنگ پنا کیوں سرے۔ تے جنگ لا دیتی نیں۔

لوک راج دا ہتھا کرن والا ملک جدوں آپنے ای لوکاں اتنے فوجاں چاڑھدا اے تاں جنگ دی کرڑائی دا اوپلا نہیں رہندا۔ لوک ویہر کنی کو کاڑھ کلڑھ جاسی؟ اپنے جو ہو وال چھیدی اے کہ نہیں؟ ماڈسٹ کون نیں؟ نرے بر اجا وان؟ ہنڈی پچھچی دچار وادی پیٹھ لے کے ات پچھڑے جنگل واسیاں نوں اپگ آہرے نہیں نیں لایا ہو یا؟ پہلیاں کیتیاں بھل گئے نیں؟ ہتھیار بند گھول ووٹاں دا اکٹ نہیں ہوندا؟ ٹابری وال وسون حکومت تے ماڈسٹاں دے دو پڑاں وچکار نہیں آگئی؟ ماڈسٹ تے ٹابری وال دو وکھ وکھ دھراں نہیں؟ اپنے دے ہتھ رل گئے نیں؟ اک دوبجے توں کجھ سکھیا اے اپنے؟ اک دوبجے دا کوئی پوکھالیا نیں؟ میرے ٹرتوں اک دن پہلاں میری ماں مینوں کہن گئی، ”میں سوچنی آں ایس ملک نوں ہن اُتھل دی ای لوڑاے۔“

اٹر نیٹ توں میں اک مضمون پڑھیا اے، ایہدے وچ کھیا اے اسرائیل دی موساد بھارتی پُلس دے تریہہ وڈے افسراں نوں چونویں قتلابِ داول پی سکھاندی اے تاں جو ماڈکشان دی اگوائی کرن والا کوئی نہ رہوے۔ اخباراں وچ اسرائیل توں لیزر ریجن فائینڈرز، تھرمل امیجنگ سندرتے ہنا اڈاک اڈاں والے ڈروں لین دیاں خبراں دی آئیاں نیں۔ ایہہ سارے ہتھیار امریکی فوج دے من بھاندے نیں۔ ہن اہنساں ات ڈاڈھے ہتھیاراں نال ایتھے نمانی خلقت دی تباہی لاہی جاسی۔

رائے پور توں دنخے واڑا تائیں ماڈکسٹ روگ دے علاقے وچوں لکھن تے دس گھنٹے لگدے نیں۔ روگ ایویں بے دھیانا اور تیال لفظ نہیں۔ ایہہ چھوت دی بیماری دی دس پاؤندے اے تے ٹھانوں پتہ اے بیماری مکانی پیندی اے۔ ایہدے جرثومیاں دابی مارنا پیندا اے۔ ماڈکسٹ اک نہیں چھڈنا چاہیدا۔ ان کیڈے ملکڑے ڈھنگ نال قتلام بولی ساڑی ار تھالی وچ دھاندی پئی اے۔

جر نیلی سڑک نوں بچان لئی دوہیں پاسیں تھوڑا تھوڑا علاقہ فوجاں کول اے۔ رہندے سارے جگل اُتے دادراج اے: بھر پے دا، کامریڈاں دا۔

رائے پوروں باہر نکل دیاں مینوں ویدانت کینسر ہسپتال دا جگاہ بورڈ و کھالی دتا۔ ویدانت اوہا کُپنی اے جیہدے کدیں گھرو کے وزیر صاحب و کیل ہویا کر دے سن۔ اڑیسہ وچ ویدانت کُپنی باکسائٹ کھن دے نال نال اک یونیورسٹی وی پان ڈڑھی اے۔ ایہہ ہے اوہ چترائی جیہدے نال ایہہ راسوال کپنیاں ساڑے دلائی دماغاں نوں سُجھ دیاں پیماں نیں۔ ایس کھن: کھان پٹن، کھنج کڈھن۔

چترائی نوں ”راسوال سماجی واہل“ دا اچھاڑ چاڑھیا جاندا اے۔ این ٹی راؤ اک پُرانا وڈوزیر فلماس چ کم کردا ہوندا سی۔ بڑی ڈھم سی اوہدی سانگ کاری دی۔ فلماس ہوندیاں سن تیگلو کہانیاں اُتے بنیاں۔ اوہ اکو فلم چ نیک وی ہوندا سی تے بدوسی۔ ایہو کم ایہہ کھنوار کپنیاں پیماں کر دیاں نیں۔ ”راسوال سماجی واہل“ بھارتی کھنچ کھاتے چ ہوندی مالی کھودھ ودھ دی اوٹ بنی ہوئی اے۔ ہن جیسے ای چھپی کرناک لوک یکٹر رپورٹ دسدی اےنجی ٹپنی دے کھے کچے لوہے دے اک ٹن اُتے حکومت 27 روپے لیندی اے تے ٹپنی ایسے اک ٹن دا 5000 روپیہ وڈی اے۔ باکسائز تے الیو مینیم کھاتے چ ایہہ پاڑ ایس توں وی کتے وڈا اے۔ جانے چٹے دن ارباب ڈالر چوری پیا ہوندا اے۔ ایس پیے نال چوناں، حکومتاں، جیساں، اخباراں، ٹی وی چینلاں، این جی اوواں تے مشہوری ایجنسیاں سارا بجھ ای مل لے کے کھیسے پایا جاسکدا اے۔ ایتھے او تھے کینسر ہپتال انسارِ تاں شے ای کوئی نہیں؟

چیتے نہیں میں چھتیس گڑھ حکومت دے اقرار نامیاں وی سرناال چ ویدانت داتاں وی پڑھیا سی کہ نہیں؟ پرمیونوں ایہہ چانن سرپر ہو گیاے جو کتے کینسر ہپتال ہے تاں او تھے پک نال سمجھ کبھے باکسائز دے پہاڑ لکھ ہوئے نیں۔

ساؤ رے راہ چ کا نکیر آیا۔ ایتھوں دے پلس سکول دا بڑا تاں اے۔ ایہہ سکول بر گیڈی یزرنی کے پونوار چلاند اے۔ اوہدآ کم اے کھاؤ تے ڈھد پلیسیاں نوں چھاہنے مارن دی جاچ سکھانا۔ ایس پلس سکھلائی سکول دا نعرہ ”چھاہنے مارن لئی آپ وی چھاہنے بنو“ پڑیاں اُتے موٹا موٹا واہل: ذے داری۔ کھنوار: کہانیاں پٹن والیاں۔ کھاتہ: ملکہ، بھاگ۔ کھنے: پٹے۔ سرناال: فہرست۔ ڈھد: مٹا پے نال آتر ہوئے۔ چھاہنے: چھاپے مار۔ پڑیاں: چٹاناں۔

کر کے لکھیا دسدا اے۔ ایتھے سپاہیاں نوں ترکھادوڑن، رُکھاں اُتے چڑھن، ہیلی کا پڑاں توں چھالاں مارن، گھوڑ سواری کرن، سپ کھان تے جگل وِچ گزران داول دسدے نیں۔ بریکیدیزِ لٹ بھوندڑاں نوں ات چکاں نال لڑن دی جاچ سکھان تے بڑا پھنڈا اے۔ ایس جتنی سکول توں ہر چھ ہفتیاں مگروں اٹھ سو پلیسیا تیار ہو کے نکلا اے۔ پورے بھارت وِچ انج دے 20 ہو رکھان بنائے جانے نیں۔ ایتھے پلس ہوںی فوج بندی جاندی اے (کشمیر) ج ایہدابھٹھا اے، او تھے فوج نے پلس دا کم سانبھ لیا اے) ہے ناپُٹھی گنگا و گن والی کار۔ پر جیویں وی اے، مارنا تاں وچارے لوکاں نوں ای اے۔

سو تا ہو گیا سی۔ پورا جگداں پورا سنتا ہو یا سی۔ جاگدے سن تاں را ہوں گاندھی دے وڈے وڈے بورڈ، جیہناں اُتے اوہ گھبر و میل نوں کا نگرس وِچ رلن لئی پریرن لگا ہو یا سی۔ را ہوں گاندھی ایہناں کچھ مہینیاں وِچ ایتھے دو پھیرے مار گیا سی۔ پر جنگ بارے اوہ اک لفظ نہیں سی پُٹھیا۔ بھارتی ریاست داراج گمار ابھیے ویلے جنگ وی گل نہ کو کے آپنے آپ نوں ”سلوا خدم“ دے کالے کارنیاں توں اٹنک دنسا چاہوندا سی۔ سلوخدم پنڈاں وچوں جھولی چک اکٹھے کر کے بنائی ہوئی حکومتی ملیشیا اے۔ ایہدی واگ ڈور کا نگرس دے ایم ایل اے مہندر را کرمادے ہتھ اے۔ جعد میاں نے لوکاں نال بڑے دھر و کیتے نیں، جنیاں دیاں پتاں رو لیاں نیں، پنڈاں دے پنڈاں ہے نیں، لوکاں دی وڈھ لٹک کیتی اے تے ہزاراں پنڈ واساں نوں اوہناں دیاں تھاداں توں نخداواں کیتا اے۔ ایس کر کے را ہوں گاندھی نے آپنی مشہوری چڑھتل دے کوں نہیں پھکلن دتے ایہہ خدمی۔

میں ماں دنیش وری مندر پہلے دن پہلے ویلے ای اپڑگئی۔ کیمرہ تے چھوٹا جیہا کھوپا پھری، متھے

اُتے لال دھوڑے دا لکھ لائی۔ کوئی جانو وہ نہ داتاں ہس ہس نلیٹ ہو جاندا۔ جھٹا پٹ اک مُندڑا آگیا۔ سر ٹوپی، کنڈ بستہ۔ ہتھ دوویں ویلے۔ نہ ہندی ”آوت لگ“ نہ کیلیاں دا لگر۔ چلک سی ہواں اُتے لال تو نہ پاش دی۔ نیڑے ہو کے بولیا، ”شاس جاتائے میرے نال؟“ کوئی ”نمیکار گرو جی“ وی نہیں سی۔ سُجھے نہ کیہ آکھاں۔ بوجھے چوں اک سنا کا گت کڈھ پھڑایوس۔ لکھیا ہووے: آوت لگ نہیں ملا۔

”تے کیلے؟“

”میں کھالنے،“ جتنے، ”بُھکھ لگ گئی سی۔“

اوہ تاں سچی مچی ملک دا لکھ نہیں سی چھڈو۔

بستے اُتے سی چارلی براؤں لکھیا۔۔۔ اوہ منگتو سی۔ میں سمجھ گئی دندا کر اینا کئیں کئیں ناداں تے سیاناس والے لوکاں دا جنگل اے۔ میں اوتحے چلی ساں۔ کسے سر پیر پھجب لئی میری۔ کینا ودھیا ہوندا اے نال سیان دی باندھ نہ ہووے، دل دیلا تھاں جو آکھے اوہا ہو جانا۔ اسیں مندر دے نال ای بس اڈے اپڑے۔ لوکاں دی بھیڑ گھنی سی۔ دو جتنے موڑ سائیکلاں پھڑی کھلوتے ہووں۔ کوئی گل نہ ہوئی۔۔۔ کئی ای سانوں اک کر دتا۔ دوواؤں نوں دوواؤں بھالیا، ان جن سٹارٹ ہو گئے۔ کوئی سر نہیں سی کیدھر پئے جاندے ساں۔ پلس ایس پی دا گھر آیا۔ پچھلی وار میں آئی ساں۔ ایس پی سچھ کھرا بندہ سی۔ کہن لگا، ”ویکھو میدم، تھانوں صاف گل کر اال۔ ایہہ پواڑا نہ پلس توں نچھھ ہونا اے نہ فوج توں۔ ایہہ جیڑے ٹابری وال نیں نا اپہناں دا سبھ توں وڈا سیاپا اے ایہہ لاچی نہیں، حرِص اپہناں دے کولوں نہیں لعّگھی۔ ایس لئی ساڈے وسوں باہر نہیں۔ میں آکھیا اے افسراں نوں، فوجاں پسال چک لو و آپنیاں تے

گھر گھر ٹی وی ونڈ دیو۔ پھیر ویکھو کیوں شوت ہوندا اے سارا بجھ۔“

تھوڑے چرچوں ای شہر پچھے رہ گیا۔ واث لمی سی۔ تناں گھنٹیاں دی۔ اپنی چیت سنجی تھاویں ویہلی سڑک اُتے جاگی۔ آسے پاسے سنگھنے جنگل پنا بجھ نہیں سی۔ منگتو موڑ سائکلوں اُتر کھلوتا، میں وی نال ای۔ موڑ سائکلاں ٹرگئیاں۔ میں آپنا پٹھو چلیا تے اوس نکے جیہے اندروکے دھڑکو دے مگر ٹرپی۔ دن بھوں سوہنا سی۔ جنگل دے فرش اُتے سونا چھیپیا سی۔ جھٹ مگروں اسیں اک کھلے پاٹ دریادے چٹ ریتل کنڈھے جا پچھے۔ دریا بر ساتی سی، سارا پیٹاریت پیاسی۔ اوہ وچا لے سیرڑھاک وگدی ہووے۔ مساں گوڑے گوڑے پانی۔ جھاگن سوکھا سی۔ ایہدوں اگے ”پاکستان“ سی۔ ایہہ اوہ خالی جستھے ایسیں پی دے آکھن موجب اوہدے چھوہر ان ٹوں بندے گولی قال بھمنڈن دی مجبوری سی۔ میں ڈھھا اسیں پلس دے نشانے تے ساں۔ دھرت جھاکی ویچ نکے ایرے دمدے پئے سن۔ پر منگتو اکا نچوت سی۔ میتوں وی انجے ہونا پیا۔

دُوبے کنڈھے سانوں اُڈکین والا چندو سی۔ منگتو توں تھوا راجنا ای وڈا ”اندروکا دھڑکو“۔ ویہیاں دا ہو سی۔ سوہنا مُسکدا گھڑا۔ کوں سائکل سامو۔ کڑھے پانی دی پیپی تے گلوکوزی بسکٹاں دے پیکٹ۔ پارٹی میرے لئے دتے سن۔ تھوا راجھا ساہ لے کے اسیں مڑ ٹرپے۔ سائکل اُتے بیٹھ کے نہیں سی جایا جاسکدا۔ کدھرے نکیاں نکیاں پھاڑیاں اُتے چڑھنا پے جاندا سی تے کدھرے پتھر لیلے راہوں توں اُترنا۔ سائکل ریڑھنا اوکھا ہو جاندا تاں چندو چک کے سر اُتے رکھ لیزدا۔ میں اوہدے پینڈور نگ ڈھنگ ویکھ ویکھ حران پئی ہوندی ساں۔ واہوا مگروں پتہ لگا اوہ تاں ہر ڈھنگ دا سلمجہ چلانا جاندا سی۔ ”ایل ایم جی چھڈ کے“، ہسداں

د سیو س۔

ادھا گو گھنٹے ساڑے نال نشے وِچ گٹ تِن بڑے ای سوہنے بندے وی رلے۔ پُلریاں وِچ
بُھل ٹنگے ہو نیں۔ آتھن ہوئی تاں اوہناں دے موڈھیاں نال لمکدے جھولیاں وِچوں گلڑ
بانگاں دیون لگ پئے۔ اوہ اوہ وِچ پچن گئے سن پروتچے ہنامڑ آئے سن۔

چندو، نسیرے وِچ ویکھن ہلیا سی۔ میں ٹارچ بال لئی۔ بینڈے بولن لگ پئے سن، چھیتی ای
اوہناں دا سگیت سملین چھڑپیا۔ ساڑے دوالے اوہناں دیاں سُراں دا گٹ بن گیا۔ میں رات
ویلے دا سماں ویکھنا چاہو ندی سی، پر راہ توں دھیان نہیں ساں ہٹاسکدی۔ بڑا نہار کے پیر
دھرن ناپنیدا اسی۔

کُتیاں دی بھونک سُنبھجی۔ کنی ڈوروں، گویرٹن او کھاسی۔ راہ گھلا سواہر اہو گیا۔ میں اسماں ول
جھاکیا۔ مینوں آپنی سدھ نہ رہی۔ ”لگدا اے پینڈا انکو اے؟“ ”چھیتی ای،“ چندو نے آکھیا۔
گھنٹے توں اُتے ای کجھ دیالاگ گیا۔ بہوں سارے رکھاں دی جھاولن پئی۔ اسیں اپڑنے سا۔
پینڈو اہو اپسارواں جا پدا اسی۔ گھر اک ڈوبجے توں چوکھی وِتح اُتے بنے ہوئے سن۔ جیہڑے گھر
اسماں پیر رکھیا بڑا ای سوہنا سی۔ کجھ لوک اگ دوالے تے ہبته باہر وار، نسیرے وِچ سن۔
خبرے کئے گو۔ بس گویرٹ سی میرا۔ دوالے گھسر مُسر جیہی چھڑپی۔ لال سلام کامریڈ۔ میں
وی کہنی آں، ”لال سلام۔“ تھکھیوں نال میری واہ نہیں سی رہی۔ گھردی جنی نے مینوں اندر
سدیاٹے ساواے مڑاں چ جنیا چوپے داشوراتے نال لال چاؤں کھان ٹوں دتے۔ میرے کوں
ای اگے اوہدی نکی جنی باڑی نستی پئی سی، اگ دی لوءچ اوہدیاں چاندی دیاں لچھیاں جگدیاں
پیاں سن۔

روٹی مگروں میں آپنے سون تھیلے دی جنحیری کھوئی۔ اک اصولوں اوپری جیہی واج نکلی۔ جنحیری واہولی سی۔ کسے ریڈیولا دتا۔ بی بی سی ہندی سروس۔ برطانی چرچ نے ویدانت دے نیا گمری مت نہیں دینوں نامنہ چاکیتی سی۔ اوہناں دا آکھن سی جو ایہہ متا اک تاں واء پانی لئی ماڑو اے تے دوجاؤ نگریا کونڈھ ثابری دے حقاں دی لٹکھنا کردا اے۔ مینوں ٹکلیاں دی ٹنک، گوکے پھر کڑے، پنڈیاں دی گوکی گھر لیں تے سردی واء سندی پئی سی۔ کیڈا ٹھرہما اے ایس ڈنیاچ۔ میریاں اکھاں چمچ گئیاں۔

پنج وجہ جاگ کے اسیں چھ وجہ او تھوں ٹرپے۔ دو گھنٹیاں مگروں اسال اک ہور دریا پار کر لیا۔ ہن ڈھیر سونہنے پنڈال فچوں پئے لٹکھدے ساں۔ ہر پنڈ اتنے امل پر وار دے سویت تے بستر کھ چھاں کیتی کھلے ہے سن۔ جیوں دیوتے آپنی مہر درکھا کرن ڈڑھے ہوں۔ یارھاں وجہ سورج چوکھا اگھر پیا۔ ہن ٹرن سکھالانہ رہیا۔ اسیں دوپرا کرن اک پنڈچ کھلو گئے۔ چندو چیوں اوس گھر دے چیباں دا جانو ہووے۔ اک انتال دی سوہنی ٹیار اوہدے نال چوبالاں کر دی پئی سی۔ کجھ سنگدی وی سی، متے میری پاروں۔ روٹی چکپا پیتا، مسراں دی دال تے رتے چاول سن۔ پیٹھی لال مرچ وی سی۔ اسیں اڈیکدے ساں پئے دھپ تھوڑی مٹھی ہووے تاں مڑ پنڈ اوڑیئے۔ بُرجی جیہی چ بیٹھیاں ساڈی اکھ لگ گئی۔ اوتحے دی ہر شے ای سوہنی سُتھری تے لوڑ دی سی۔ کچی نیویں کندھ اتے کالی گلڑی پئی ٹھہل دی ہووے۔ وانساں کھڑا چھپر سہاریا ہویا سی۔ تھاں ولیوا بھنڈار جاپدی سی۔ گھاہ دی بنی اک بوکھر، دوڈرم، پچھی، اک ٹھٹی بھجی چھتری تے پدھرے کیتے گئے دے ڈبے۔ کوئی شے مینوں رڑکی۔ میں عینک لئی۔ گتے دے کجھ ڈبیاں اتے انگریزی اکھر لکھے سن۔ ایہہ تاں دارو سکے دیاں بیٹھیاں سن۔

دو وجہ اسیں پھیر آپنا پنڈا چھوہ لیا۔ اگلے پنڈ اسال دیدی نوں ملنا سی، کامریڈ بھین نوں۔
 اگلی واط ساڑی اوسے دستی سی۔ چندوں توں پتہ نہیں سی۔ جانکاری دا صرف فای سی۔ کسے نوں پورا
 تھوہ نہیں سی۔ پنڈا پڑے تاں اگے دیدی ہے نہیں سی۔ کسے توں خبر نہیں سی۔ چندوں دے
 مونہہ تے پہلی وار چنتا دی۔ میں اوس توں وی چوکھی ہُسرگئی۔ اک دو جے دا سُرپتہ خبرے
 کیوں رکھدے نیں؟ جے کوئی ماڑی ورت گئی تاں پھیر کیہ ہو سی؟
 اسال پنڈ توں تھوڑا ای موکلے اک ڈھٹھے سکول اگے جاؤ رکھتا۔ پنڈا دے سارے
 سرکاری سکول سیمنٹ دیاں پکیاں گڑھیاں واکن کیوں نیں، باریاں بُو ہے لو ہے دیاں چادر اں
 نال کجے؟ ایہہ گھر اں واکن کیوں نہیں، مٹی گارے تے گھنڈیاں دے چھپراں والے؟
 حکومت دوہر اکم لینا ہوندا اے ایہناں توں۔ بارکاں تے مور چیاں دا۔ چونہہ پاسیں مگھور
 رکھے جاندے نیں تاں جو اکو دیلے ساریاں لاہماں تے گولی چلانی جا سکے۔ کسے سکول وی ماسٹر
 نہیں سی۔ سبھ بچج گئے سن۔ میں پچھیا، ”شش بچجائے نیں؟“ ”اسیں ماسٹر نہیں پلس
 بچجنے آں“، چندو بولیا، ”ماسٹر اں نوں جدوں گھر بیٹھیاں تختوں ہواں لجھ جاندیاں نیں
 پھیر کیہ پئی نیں آؤں دی۔“

اینے چ ویہہ گڑیاں مُنڈے بوہڑے۔ تیرھاں توں انھیاں وردھیاں دے گھبریٹ
 گھبریٹیاں۔ چندو دیسا، ”ایہہ ساڑے پنڈا دے سماں جتھے نیں، ماوکس فوجی جتھے بندی
 ایہناں توں انھدی اے یا آکھ لو و ایہناں تائیں تھلے بجدی اے۔ میں کدیں کوئی انج دا نہیں
 سی ڈٹھا۔ ساڑھیاں لٹکیاں بخیاں ہوئیاں، سُجھ دیہاڑی دپے والے زیتونی ساوے لیڑیاں چ۔
 مُنڈیاں ہسیاں نتیاں پائیاں تے سر کجے ہوئے سن۔ ہر کسے کوں دا ڈو بھر کے چلان والی

بدوک سی جیہنوں بھر مار آکھدے نئیں۔ کجھناں چاقو، کھاڑیاں تے تیر کمان چائے ہوون۔ اک منڈے دیسی مارٹر گن وی پھٹری ہوئی سی۔ ایہہ اک تن فٹی نال سی۔ ایہہ دے ویچ گن پاؤ ڈرتے شارپل پیندرا سی۔ ایہہ دھمک بڑی ہوندی اے تے اکا دار ای کڈھدی اے۔ اوہ ہندے ہوئے دسدے پئے سن، پلس دی تاں وی چند جاندی اے۔ ”کے نوں جنگ دا کوئی بھار نہیں سی۔ خبرے سلواجدم دی ماروں پریرے سن۔ اوہ ہنستے ای دیہاڑ لے کم دھندے توں پرتے سن۔ بکریاں نوں پیلیاں توں ڈور رکھن لئی اوہ پنڈ دے بُجھ گھر اال دوالے واڑ لو اندر رہے سن۔ اوہ نال دے لوں لوں چوں کھیراتے چاءپیا سمدا سی۔ گڑیاں بڑیاں آپ وساہیاں سن۔ منڈیاں نال ذری نہیں سن اوکھیاں۔ میں ترث جانچنا ہوندا اے گڑیاں منڈیاں نال رسیاں رچیاں ہوئیاں نیں کہ آپنا آپ کُنجن سانجھن داوبال سہیڑیا ہویا نیں؟ مینوں اوہناں دا آپسی میل درتن بڑا پوہیا۔ چند روکھن لگا، ”اوہناں آپنے حصے دے چونہہ پنجاں پنڈ اال تے نیگاہ رکھدے نیں۔ نال پنڈ واسیاں دا وہی جو ترے چھتھ وٹاندے نیں، کھو ہواں دی صفائی یا ڈھینن ہاکے گھر اال دی بُجھ سبھ ویچ وی رل پیندے نیں۔ دوپرے مگروں سارے ای اک پال ہو گئے۔ پینڈا چالو ہون لگا سی۔ چاؤل، سبزیاں، بیتلے کڑاہیاں سارا بُجھ ای نال چلو سی۔ اسیں سکولوں نکل آئے۔ ہن اسیں پال بخھی جنگل ویچ پئے جاندے سا۔ اوہا گھنٹہ لگا سانوں جنگل وچا لے رڑتاکیں اپڑدیاں۔ ایختے اسماں سونا سی۔ ساری چچپ چان سی۔ پلاں چھر کے آپنے حصے آئی پلاسٹک دی تسلی چادر و چھائی۔ سبھ چادر اکا چھلی سی تے چھلی باجھا ٹھل دا سوچن گوڑاے۔ چند روکھن دوواں اک سانجھبی کر لئی۔ دو جی مینوں دے دتیو نیں۔ مینوں سبھ توں چنگی تھاں وی لبھ دتیو نیں۔ چند روکھن دیا اوہنے

و دیدی نوں سُنیا گھل دتا اے۔ مل گیاتاں سویرے سا جھرے ای ایتھے ہو سی، ملن دی گل
اے۔

میں آپنی پوری حیاتی ایڈے سوہنے کرے وچ نہیں سُتی۔ ہزار تارے ہو ٹل دامیر اکلی دا ٹھلا
ڈھا کمرہ سی ایہہ۔ میں اچجن سلحہ بھنڈار والے انوٹھے تے رج سوہنے بکاں وچالے سُتی
سال۔ ایہہ بک ای تاں ماڈکٹ سن۔ کیہ سارے موت ویاہن ٹرے نیں؟ کیہ جنگل نیدھ
توں ای سکھنا نیں سبھ کجھ؟ ہیلی کو پڑ گن شپ، تھرمل اسیجنگ تے لیزر ریخ فائینڈرز زایہناں
نوں مارن لئی لئے گئے نیں؟

ایہناں دا مرن کیوں واجب اے؟ کاہدے لئی؟ ایس سارے تے نوں کھان بناؤن لئی؟
مینوں کیوں خبر، اڑیسہ دیاں کچے لوہے دیاں کھاناں چیتے آگئیاں۔ کدیں اوہ جنگل ہوندا سی۔
تے سکویں انج دے ای بال۔ اج اوہ تھاں الحے سوہنے پھٹ وکن اے۔ لال ڈھوڑ ناساں
پچھرے بھردیندی اے۔ داع پانی، لوک، پچھر، وال سبھ کجھ لال ہو یا پیا اے۔ دن رات
اوہناں دے پنڈاں وچ ٹرکاں دے انجاں دا گرڑاٹ میمار ہندیا۔ بپراں نال بپر جوڑی
ہزار ہاڑکاں دی لام ڈوری کچا لوہیا پر دیپ گھاٹ ڈھون تے لگی ہوئی اے۔ او تھوں ایہہ لوہا
چین اپڑنا اے۔ جتنے ایس کاراں تے ڈھوں ہو پسرا اے۔ ایہدی گھومن راتورات شہر ترڑو
پکنے نیں۔ پھیر مال ودھارے دی اجیہی در (شرح) ہڑھنا اے جس وڈے وڈے انگڑیاں
ہفامارنے نیں۔ ایس لوہے ای ہتھیار بن جنگاں لانیاں نیں۔

ہر کوئی مستاپیا سی۔ پاہر وای جا گدے سن۔ ڈوڑھ گھنے گروں پاہر ووی ووی جانے سن۔ ہن میں
تاریاں ول تک سکدی ساں۔ میں جدوں باڑی ساں، مینا چل دریا دے کنڈھے پھر دی

رہندی سا۔ شام ٹوں پینڈیاں دی واج کنیں پینی تاں لگنا تارے لشکن دی تیاری کر دے گاوندے پئے ہوں۔ مینوں آپنے ایس تھاں ہوون داچس بیبا آوندا سی۔ ایہہ ہوند چس کے ہور تھاں آای نہیں سی سکدا۔ اج دی رات مینوں کون ہونا چاہیدا سی؟ کامریڈ راہل، تاریاں چھاویں؟ ہو سکدا اے دیدی بھلکے اپڑے۔ پراوہ دوپھر ہوندیاں ای اپڑ پئے۔ میں ڈوروں ای ویکھ لیا۔ پندرال لوک سن، زیتونی ساویاں وردیاں پائی۔ ساڑے ول بچھ آوندے سن۔ بھجن واہ توں تر کھے لڑاک جاپیدے سن۔ پیپلز بریشن گوریلا آرمی (پی ایل جی اے)، جیہنوں مارن لئی تھرمل انجینگ تے لیزر گائیڈ ڈرفلاء آوندیاں پیماں سن، جیہدا سکھلائی سکول جنگل یدھ سی۔

سبھ کوں اجوکیاں آئی این ایس اے ایس، ایس ایل آر فلام سن، دونہہ نے تاں اے کے 47 دی پھڑیاں ہویاں سن۔ جتھے دا جتھیاں کامریڈ ماڈھو سی۔ ابج نوسالاں دا سی جدوں پارٹی نال جڑیا۔ آندھرا پردیش دے علاقے وارنگل داس۔ گھاہبریا ہویا سی۔ مژہ مژہ صفائی دین لگ پوندا۔ اکھے، پتہ ای چ کا لگا اے، اگے کدیں انج نہیں ہویا۔ ہر خبر ویلے سر پنج جاندی اے۔ اج ای چ کا اے۔ اوہناں داخیال سی میں وڈے کیمپ پہلی رات ای اپڑ جاسا۔ خبر لڑی دی کوئی کڑی کھنچ گئی سی۔ موڑ سائیکلاں سانوں کسے ہور تھاویں اُتارنا سی۔ ”اساں ٹھانوں ایڈی اُڈیک کرائی، ایڈ اڑ رایا۔ ٹھہڑے آؤن دا پتہ لگدیاں بچھ و گے آں۔“ میں اوہناں نوں کھلہیں دیاں آکھیا، ”میں پوری تیار ہو کے ٹری ساں، مینوں پتہ سی مینوں اُڈیکنا وی پینا اے تے ٹرناوی۔ پر میں ٹھہڑے تائیں اپڑنا سی، ٹھہڑیاں گلاں سُنیاں سن۔“ اوہ ٹرست ٹرپینا چاہوندا سی، کیوں جو لوک سانوں گھنی چنتا نال پڑاء تے اُڈیکدے پئے سن۔

سبجھ گھٹیاں وچ ای اسیں پڑائے تے اپڑ گئے۔ ہنسیرا ہوندا پیاسی۔ پاہروال دے کئیں ولگناں چوں لئنگھنا پیا۔ ڈھر اندر وار کوئی سو گو کامریڈ سن دو پالاں وچ بیٹھے۔ اسلخ تے مسکان سنبھالی۔ اوہ گاؤں لگ پئے، ”لال لال سلام، لال لال سلام، آنے والے ساتھیوں کو لال لال سلام۔“ ایڈے منٹھے سُراں ج گاوندے پئے سن جیویں کے دریا یا جنگل ملے چیز دا کوئی گاؤں ہووے۔ نال نال جی آیاں پئی ہوندی سی، پنجیاں نال پنج پئے ملداے سن، مٹھاں پیماں مٹدیاں سن۔ ہر کوئی ہر کے نوں لال سلام، ملا سلا ملا سلام پیا آکھدا سی۔

پڑاء وڈی ساری نیلی جھلکی سی پندرالاں فٹ لمی تے اینی ای چوڑی۔ اُتے وی جھلکی تی سی۔ اج دی رات میرا ایہہ کمرہ سی۔ اوہ یاتاں میری پچھلی کھیچل پئے آردے سن یا پھیر کے اگلی کھیچل لئی مینوں تیار دے پئے سن۔ یا خبرے دوویں کم ای اکٹھے سن۔ پورے دورے وچ اک ایس تھاں ای میں سرتے چھت ڈھنی۔ روئی تے میں کامریڈ نرمداں ملی۔ ایہہ کرانتی کاری ہملا سنگھٹن دی سُبھنج وان سی۔ ایہدے سر دا مل لگایا ہو یا سی۔ پیپر لبریشن گوریلا آرمی دی کامریڈ سروجا ایس ایل آر دی کامریڈ ماسے (لاکھے رنگ دی گڑی نوں گونڈی وچ ماسے آکھدے نیں) جنی ای اپچی لمی سی، ایہدے سر داوی مل سی۔ پھیر تینکی مالمیاں دی سیانی کامریڈ زپی سی۔ کامریڈ راجو اوس سارے علاقے دی سمحال کردا سی جھوٹوں میں لگھ کے آئی ساں۔ کامریڈ وینو سبھناں توں گڑھیا سی، ایہدے کئیں نال سن: مُرلی، سونو، سو شیل۔ بھاویں جیہرے وی ناں توں بلا لو۔ ایہہ لوک ای سینٹرل کمیٹی سن یا خبرے پولٹ بیورو۔ نہ کسے دیا، نہ میں پچھیا۔ گونڈی، ہلی، تیلگو، پنجابی تے ملیالم سبھ بولیاں پیماں چلدیاں سن۔ ماسے اُکلی ای انگریزی بولدی سی۔ ساڑی گل بات ہندی وچ ہوئی۔ کامریڈ ماسے اکاچھپ سی۔

گل کرن جیویں اوہدے بھاء دا پیڑچوں لئکھن ہووے۔ مینوں اوہدے جپھی پان توں ای پختہ لگ گیا سی اوہ شیواں پڑھدی سی۔ جنگل وِچ کتاباں چیتے آندیاں سائو۔ آپنی کہانی مٹان تے اجے اوہنوں ویلا لگنا سی۔ اوہوی جے میرے اُتے وساه جمیاتاں۔

ماڑیاں خراں وی جنگل وِچ انجے بُجیدیاں نیں جیویں چنگیاں۔ ہر کارے دے تھیل وِچ نکے نکے تھواں بدھے کاغذ اُتے لکھیاں۔ ہر پاسے دیاں۔ پلس نے اوگنار پنڈ وِچ راکھی جتھے دے پنج بندے مار گھتے سن۔ بندے کیہ 20 توں 25 سال دے پنج چھوہر۔ ہو سکدا اے اوہ میری تاریاں چھاویں لئکھی رات دے سُکتی ای ہون۔

پھیر چنگیاں خراں وی آگنیاں۔ اک ڈاکٹر اوتحے رہ کے کم کرن آگیا سی۔ اوہ شرما کل جیہا تے ہے سی پر راضی جاپدا سی۔ کئیں درھیاں توں دندرا کر ایسا جنگل وِچ ڈاکٹر کوئی نہیں سی۔ ریڈیو توں دس پئی گھرو کا منتری کھے پکھ دی دب تھلے آئیاں ریاستاں دے وزیر اں نوں ملیاں سی۔ جھار کھنڈ تے بہار دے وزیر اوہنوں نہیں سن ملے۔ کمپ وِچ ہر کوئی ایسی ملنی نوں سسٹھد اپیا سی۔ چوناں دی بھج دوڑ توں لے کے نویں حکومت بنن تاکیں ملکی پڑھردے سیاستکار غسلان نوں ”آپنے بچے“ آکھدے نہیں تھکدے۔ جیویں ای ویلا لئکھ جاندا اے ایہہ آپنیاں کھاراں تے کتیاں مڑ کڈھ لیندے نیں۔

مینوں کا مریڈ کملانال ملایو نیں۔ نال پکی کیتیو نیں بئی راتیں اوہنوں جگائے بنا جھلیوں باہر نہ جاؤں۔ ہنیرے وِچ پتہ نہیں لگدا تے بندہ کتے دا کتے جانجبد اے۔ مینوں نستیاں ہوش ای نہ رہی تے میں جگانا کیہڑے ویلے سی۔ سویرے کملانے مینوں پولی تھین دا کھٹالغافہ دتا، اوہدی اک نکر پاٹی ہوئی سی۔ ایہہ سویاہین تیل لئی بنیا سی۔ ہن میرے جنگل پانی لئی کم دینا سی ایہنے۔

اُتھل دی راہ چ کوئی شے وی اجایاں نہیں کیتی جاندی نا۔

(کامریڈ کملائج وی میریاں اکھاں ساہمنے آ جاندی اے۔ ستارھاں سالاں دی باڑھی لکھاں دیسی پستول لائی۔ بے کتے پلس نوں ٹکر جائے تاں تھاں مار دین۔ پر پہلاں اوہدی پت روکن۔ کیہڑی بچھپڑھاں ہونی اے۔ اوہ تاں اندر وکادھڑ کوواے۔) ناشتے مگروں کامریڈ وینو (سو شیل، سونو، مری) مینوں جھلیتے چونکڑی ماری بیٹھا اڈیکد اپیاسی۔ جیویں کوئی پنڈا دا سکول ماشر ہووے۔ میں اوہدے توں وار پڑھو سا۔ نہیں سگوں دند اکر ایسا جنگل اتے پچھلے 30 ورھیاں دی ورتی۔ ایہہ ورتی اج جنگ دا ٹھوپنی واء ورولا بی سارے جنگل وچ پئی پھردی اے۔ ایس بیان وچ تاں دھڑاے۔ پر کیہہ ایہہ دار نہیں؟ گھبھی دار تاں رٹکیاں پنیاں ای ساہمنے آوندی اے۔ ایہہ کیہ ہویا ہوندی ورتدی نوں جھوٹھ دے پلاں تھلے لکائی رکھو۔ کامریڈ وینوں گل کرن دی جاچ اے۔ اوہ میرے نال کوئی واج چ گھنٹیاں بدھی گلاں کردا رہیا۔ کہناں، گاؤں تے پرچوالاں دا ان گم بھنڈار سانبھیا ہویاں ای اوہنے۔

اوہ آندھرا پردیشوں گو اوری پار کر کے دند اکر ایسا جنگل آون دا لے تاں جتھیاں وچوں اک نال آیاں۔ تریہہ ورھے پہلاں جون 1980 وچ۔ اوہ مددھلے 49 لوکاں وچوں اے۔ جیہناں دا کمیونسٹ پارٹی آف انڈیا (مارکسٹ لینینسٹ) دے پیپلز وار گروپ (پی ڈبلیو جی) نال سانگا سی۔ پوندے نکسل ایہہ ای سن۔ پی ڈبلیو جی اوسے سال اپریل وچ آپ اک وکھری پارٹی بن گئی۔ کوندا پلی سیتھرمیہ ایہد اگوان ہویا۔ پی ڈبلیو جی نے آپنی فوج بنان دانچا کر لیاں۔ ایس فوج نوں کیدھرے رکھن دی لوڑوی پینی سی۔ ایہدے لئی دند اکر ایسا جنگل توں ودھ ڈھکوین تھاں کیہڑی ہو سکدی سی۔ پہلے ست جتھے ایہو ویکھن جنگل چ آئے سن بئی چھاہنیاں دے

ٹھیبے کتھے کتھے بن سکدے نیں۔ کمیونسٹ پارٹیاں نوں فوج بنانی چاہیدی اے کہ نہیں ایہہ بحث پر انی ٹری آوندی اے۔ جے نہیں بنانی چاہیدی پھیر لوک فوج (پیپلز آرمی) کیہ آکھ؟ پی ڈبلیو جی (پیپلز وار گروپ) نوں آپنی فوج بناؤں دا پھرنا آندھرا پردیش وچ کم کر دیاں پھریا۔ ایتھے جدوں زمین اوہدی جیہڑا وہوے لہر دالدھ بخھیو نیں تاں زمینداراں نال سدھا بھیڑ پے گیا۔ پلس جھٹاپٹ زمینداراں نوں بوہڑی تے پارٹی کامیاں نوں دنیو ڈچاڑھن گل پی۔ پارٹی نوں لگا اوہ فج ای تاں سکدی اے جے اوہدے کول آپنے سکھے ہوئے لڑاک جتھے ہوون۔

2004 وچ پی ڈبلیو جی نے سی پی آئی (ایم ایل) دے پارٹی یونٹ (پی یو) تے ماوکسٹ کمیونسٹ سینٹر (ایم سی سی) دھڑیاں نال ایکا کر لیا۔ ایہناں دھڑیاں دا ہمارتے جھار کھنڈ وچ مگڑا کم سی۔ ایہہ ایکا ای اج دی کمیونسٹ پارٹی آف انڈیا (ماوکسٹ) اے۔

دندا کر انیاں انگریزاں نے آپنے ڈھنگ موجب گونڈاں دے علاقے گونڈا ناتال جوڑ دیتا سی۔ اج ایہا گونڈا ناتا ای مدھیہ پر دیش، چھتیں گڑھ، اڑیسہ، آندھرا پردیش تے مہاراشٹر وچ ونڈیا پیا اے۔ لوک ویہر نوں وکھ پر بندھ اکائیاں وچ ونڈنا پر انحا کی داء اے۔ پر ماوکسٹ تے گونڈ ماوکسٹ ایہناں ونڈیاں نوں پلے نہیں بخندے۔ اوہناں دے دماغاں وچ وکھرے ڈول نیں تے جنگل دے ہور جیا جوں واکن اوہناں دے راہ وی آپنے ای نیں۔ سڑکاں نوں اوہ آواجاوی داو سیلہ نہیں سمجھدے۔ اوہناں دے بھاء دیاں ایہہ حڈاں نیں جیہڑیاں اوہناں لگ چھپ ٹپنیاں ہوندیاں نیں۔ تے جے ہبھتی ہووے تاں ایہناں نوں چھپینا ہوند اے۔ گونڈ بھاویں کویا تے ڈور لاٹا بیریاں وچ ونڈے ہوئے نیں تاں وی گھن وسون ایہا نیں۔ وچ

وچ ہور نکیاں موٹیاں ٹاپریاں وی بیٹھیاں نیں۔ ہٹوانیے تے اباد کار غیر آد واسی برادریاں نیں۔ ایہہ جنگل دے کنڈھیاں اُتے سڑکاں تے منڈیاں نیڑے رہندے نیں۔

دندا کر انیادی سودھ سواہر لئی آون والی پہلی ڈھر پی ڈبلیو جی ای نہیں سی۔ بابا امتن ایتھے 1975 وچ آیا سی۔ اوہنے ورورا وچ آپنے آشرم دے نال نال کوڑھیاں دا اک ہسپتال وی بنایا سی۔ اوہ گاندھی مت دامن والا سی۔ رام کرشن مُشن والیاں وی ڈھر اندر ابو محمد دے جنگلاں وچ پینڈو سکول کھولنے چھوہے سن۔ پرمتی بھار وچ بابا بھاری داس نے ٹاپری والاں نوں مُڑہندو بنان لئی گھنائیں ماریا۔ اوہنے ٹاپری والا بھائی چارے دا ہکھنڈن کر دیاں لوکاں نوں ہندوجات ونڈ دے ولیکے چ آند پینڈاں دے سرداراں تے وڈے زمینداراں نوں ڈوچ (ڈوبے جنم دے باہمن) ہو کیا۔ سلواجدم والا مہندر اکرمادی بھاری داس دا بنا یاد جما باہمن اے۔ ایہہ سعد حم سدھ ٹھگی سی۔ کیوں جو آپنے آپ کوئی باہمن نہیں بن سکدا۔ جے انج باہمن بیجا جا سکدا اتاں پورا بھارت اج باہمن ای ہوندا۔ جیویں پینڈاں دیاں بیٹیاں تے نقلي ناواں نال بُسکٹ، صابن، ماچساں، تیل و کدا اے سگواں ای ہندو مت نے بندیاں وچ اصلی تے نقلي دی ونڈ پا دتی۔ ہندو تو دی لہر نال اشتھمال دے کاغذ اس وچ پینڈاں دے نال وٹچ گئے۔ ہن ہر پینڈ دے دو نال نیں۔ اک لوک نال تے ڈوجا سر کاری۔ جیویں انار پینڈ چناری ہو یا پیا اے۔ ووڑاں دیاں سر نالیاں چ ٹبر لے نال ہندو ناواں چ وٹ گئے نیں (مساکر ماہن مہندر اکرماء) جیہرے ہندو بنوں انکاری ہوئے اوہناں نوں کٹواں آکھ کے اچھوت بنا د تو نیں۔ ایہا لوک اگے جا کے ماڈ کشاں دے لڑ لگے۔

پی ڈبلیو جی (پینپز وار گروپ) نے دکھنی بسترتے گاچی روٹی ویچ آپنائے کم چھوہیا۔ کامریڈ وینو پہلے میںیاں داحال لگنے ویروے نال دیا۔ لوکاں دا اندر لا اوہناں اُتے ٹکدنا نہیں سی۔ اوہ اوہناں نوں آپنے گھر اس ویچ نہیں سن آؤں دیندے۔ نہ ای کوئی اوہناں نوں روٹی پانی دی سلاہ ماردا سی۔ پُلس نے اوہناں نوں چورڑھا دیا۔ سوانیاں نے آپنائے گھنائے چلھیاں دی سواہ ہیٹھ دب چھڈیا سی۔ پُلس دی مارگٹ تے پھر دھروہ داوی انت نہیں سی۔ نومبر 1980 ویچ گاچی روٹی ویچ پُلس نے پنڈ دی اک جڑ بھنی اُتے گولی چلا کے پورا جختا ای مار سٹیا۔ ایہہ ڈی کے دا پہلا پُلس ٹاکرا سی۔ کامریڈ اس نوں بھاری سٹ لگی۔ اوہ گودا اوری ٹپ کے پچھا نہہ عادل آباد نوں ہٹ آئے۔ 1981 ویچ اوہ پھیرا گے ودھے۔ اوہناں نے بیڑی پتیاں دی مزدوری ویچ دادھا کر ان لئے لوکاں نوں سُہنجنا چھوہ دیتا۔ اوہناں دناب ویچ وپاری پنجاہ پتیاں دا بندل بنھن تے لوکاں نوں تن پیسے مزدوری دیندے سن۔ جیڑھے لوکاں نوں ہڑتاں دھرنے دی سیاست دا پتہ ای نہیں سی اوہناں نوں سُہنجنا کوئی سوکھی کار سی۔ پر پارٹی نے بیڑی مزدوراں توں ہڑتاں کروا ای لئی۔ ٹھیکیداراں نوں دوئی مزدوری جانے چھپیسے بندل دینی پے گئی۔ اج گھنیاں ہڑتاں تے تڑپھاٹاں دا سٹا اے جو بندل دی مزدوری اک روپیہ ہو گئی اے۔ پولی نظرے ایہہ مزدوری ڈھکویں ای ہے پر بیڑی پتیاں دا وپار وی تاں کروڑاں دا اے۔ اوہدے ساہویں ایہد اڈھکوواں ہوون کیہ آکھ۔ حکومت ہر سال پندرہاں سو توں پنج ہزار بورے تائیں بیڑی پتا خریدن دا ٹھیکد دیندی اے۔ ہر بورے ویچ کوئی ہزار بندل ہوندا اے۔ پر ایہہ کیویں ہو سکدا اے جو ٹھیکے دار میٹھے بوریاں توں ودھنے لین۔ بیڑی پتامنڈی ویچ اپڑدا اے تاں مٹل کے وکدا اے، ٹکلوں دے حساب نال۔ بندلاں، بوریاں تے ٹکلوں تائیں سارا کم ای حساب تے توں

وچ ڈنڈی مارن دا اے۔ ہتھ وچ ہوندا یئے ٹھیکیدار دے۔ موٹا جیہا لیکھا کریئے تاں ٹھیکے دار الگی دھر ٹوں 120 روپے چھڈ کے وی ہر بورے پچھے 1100 روپیہ لاہا کھنڈا اے۔ انج پندرال سوبورے دا چھوٹا ٹھیکے دار ہر سال 16 لکھ، تے تیخ ہزار بورے دا اوڈا ٹھیکے دار 55 لکھ روپیہ لاہا تر ٹنڈا اے۔ جے پیچ کے حساب کریئے تاں ایہہ لاہا ایس توں وی کئیں گنا ودھ ہوندا اے۔ ”اندر وکی سلامتی ٹوں بھارے دھڑ گواں“ ٹوں تاں مساں اگلے ورھے تائیں جیوندیاں رہن جو گای چڑدا اے۔

اینے وچ ہاسے دی اک واج سماڑے کئیں پی، نال ای نلیش دی شکل و کھالی دتی۔ پیپلز لبریشن گوریلا آرمی دا اک گھریٹا کامریڈ پکاؤئی والی تھاویں نیا نیا اپڑیا۔ آپنے پنڈے اتے اوہ دھپاں وی مارا پیاسی۔ نیڑے آیا تاں اوہدے ہتھ وچ لال کاڈھیاں نال پر پر ہوئی اک لگر پھڑی ہوئی سی۔ سوڑے پئے کاڈھے اوہ دیاں بانہوں اتے دھون اتے وڈھدے پئے سن۔ نلیش داوی پاسا چھٹیا ہویا سی۔ ”کدیں کاڈھیاں دی چھٹی کھادی جے؟“، کامریڈ وینو میتوں پچھیا۔ میں نکے ہوندیاں کاڈھے وکیھے ہوئے سن، اوہ دیاں اسیں کیرالے ہوندے ساں۔ میتوں اوہ وڈھے وی ہوئے سن، پر کدیں کھادے نہیں سن۔ (چپوی بڑی سوادی بنی۔ کھٹی جیبی۔ فولک ایڈنال بھر پور)

نلیش بیجا پوردا اے۔ سرکار دی جھوٹی چک جتھ سلو اجدم نے ایتھے گھنا دھمُول تایا۔ نلیش دا یکا بھرا دی ایہناں وچ رل کے لُٹن ساڑن دے کم کردار ہیا۔ ایہدے وٹچ اوہنوں پیش پُلس آفیسر (ایس پی او) بناد تو نہیں۔ ہن اوہ بس اگد اکیمپچ آپنی ماں نال رہندا اسی۔ پیونے اوہدے نال جانوں نانہہ کر دتی۔ اوہ اج وی پچھے پنڈ وچ ای ٹکلیا ہویا سی۔ اصل وچ ایہد اکارن

خاندانی شر کیے بازی سی۔ جدوں مینوں نلیش نال گل کرن دا ٹانگ لگا تاں میں اوہ توں اوہدے بھرا دے تلگیاں نال رلن دا کارن پچھیا۔ ”اصلوں چھوٹا سی،“ نلیش آکھیا، ”بس اوہنوں کم ہتھ آگیا لوکاں نوں مارن تے گھر اں نوں ساڑاں دا۔ پچھیر اوہدی اکا ہوش ماری گئی تے اوہنے بھارے اپر ادھ کیتے۔ اج کل وڈا آکڑ خاں بنیا ہویا اے۔ پچھانہہ پنڈ نہیں گیا کدیں۔ جاوی نہیں سکدا۔ لوکاں اوہنوں باف نہیں کرنا۔“

اسیں پھیروار دیاں گلاں ول مژر آئے۔ کامریڈ وینو دسیا، پارٹی دا گلا وڈا جوڑ بلا رپور پیپر مل نال پیال حکومت نے تھا پراں نوں اصلوں ای تھوڑے جیسے پیساں تے 1.5 لکھ ٹن والان 59 س وڈھن دا 45 سالاں لئی ٹھیکم دتا ہویا سی۔ ٹابری دلال نوں 20 والان 59 سال دی بھری دے 10 پیے دیندے سن۔ تھا پراں دے لائے نال مجھ کرن دی لوڑ نہیں۔ لما تر پھات بنیا، ہڑتال ہوئی پھیر کتے جا کے مل دے افسراں نال لوکاں نوں ویچ بٹھا کے گل کرن دا ڈھونو نکلیا۔ بھری دی مزدوری تینی جانے 30 پیے ہو گئی۔ ٹابری دلال لئی ایہہ بہوں وڈی گپ سی۔ ہور سیاسی پارٹیاں وعدے تاں ڈھیر کیتے ہوئے سن پر کئے وی ایہہ پوڑا نہیں سی نیڑیا۔ پی ڈیلو جی ویچ رلن والیاں دا تانتا بھج گیا۔

پریڑی پتے، وانس تے جنگل دیاں ہور شیواں دی سیاست سال پسالی سی۔ لوکاں دے بھاء دا سبھ توں وڈاتے ہر ویلے داعذاب تاں جنگل مکھ سی۔ جنگل مکھے دے وڈے افسر تاں کتے رہے نکے توں نکے نوکروی نہیں سن مان۔ روز دیہڑی دین چڑھدیاں سار کوئی نہ کوئی جنا لوکاں نوں جنگل ویچ ہل واہنوں، بالن چنگنوں، پتر چنگنوں، پھل لاهنوں، مال ڈنگر چنگا نوں تے ہور آسرابھالنوں مناہی کرن ٹریا ہوندا۔ اوہ ہاتھیاں نال لوکاں دیاں پسیلیاں اجڑا دیندے،

بیجائی لئی تیار کیتی زمین وچ گلکار دے بی کھلا ر جاندے۔ لوکاں دی مار کٹائی، پھر ادھڑی تے لتمحی لہائی نہت پئی ہوندی۔ کھلوتیاں فصلات پٹ کے سٹ دتیاں جاندیاں۔ جنگلِ محکمہ تاں اوہناں نوں قانون بھنو ای سمجھدا اسی، جیہڑے ہر دیلے ہر گھڑی دستور انگھنا ج رُدھے رہندے سن۔ ایں لئی محکمے دی ہر ودھکی تاں اصل وچ قانون لا گو کرن دا آہر دسی جاندی سی۔ (جنیاں نال دھنگان تاں ایڈی ای او کھی نوکری دی اُتلی کمائی ہوندی سی)

ہر گھول وچ لوکاں دے ساتھ نے پارٹی دا جگرا ایڈا کو وڈا کر دتا سی جو اوہنے جنگلِ محکمے نوں ٹھل پان دا پک کر لیا۔ ایہدے نال لوکاں دا دل ودھیا تے اوہناں جنگل دیاں زیناں سان بھنیاں وابنیاں چھوہ دتیاں۔ جنگلِ محکمہ بھوتیریاتے جنگل وچ پئے نویں پنڈاگ لاءکے پھوک دتیوس۔ 1986 وچ ایہنے بیجا پور وچ نیشنل پارک بنان دا ہو کادے دتا، جانے 60 پنڈ اکا ای ہو نجھ دتے جاسن۔ ادھے پنڈ تاں لوکاں پہلاں ای ویبلے کر دتے۔ ایتھے جنگلِ محکمہ نیشنل پارک دا ڈچھر کھلہا کر دا ای سی پیا جو پارٹی وچ آن گدی۔ ایہنے جو بُجھ کھلہ ریا اُسرا یا اس نیں ڈھا کے رکھ دتا۔ لوکاں نوں آپنے پنڈ ویبلے کر نوں ورچ دتا۔ جنگلِ محکمے نوں پورے علاقے وچ پیر دھرن توں ڈک دتا۔ اکا ڈکا وبیاں تے جیہڑے افسر ایدھر آئے پنڈ وابنیاں نپ لئے تے رکھاں نال بخ کے اوہناں دی چنگی چوکھی سو ہڑ لاهی، رہندیاں نوں کن ہو گئے۔ اوڑک جنگلِ محکمہ اوتحوں اصلوں ڈڑکی ہو گیا۔ 1986 توں 2000 تاکیں پارٹی نے جنگل دی 3 لکھ اکیڑ بھوئیں لوکاں نوں ونڈ دتی۔ کامریڈ وینود سیا ج دند اکر اینا وچ اک واہک وی بے زینا نہیں۔

اج دی پیڑھی نوں پتھے ای نہیں کوئی جنگلِ محکمہ وی ہوند اے۔ ماواں ای نیں جیہڑیاں کہانیاں

مناندیاں ایہد انال لیندیاں نیں تے بیٹے ویلیاں وچ ایہدی پائی رت دیاں گلاں چیتے کر دیاں نیں۔ بُڈھڑی پِیرھی جنگل مکے توں ازادی ٹوں ای اصل ازادی سمجھدی اے۔ اوہ ایہنوں چھو سکدے سن چکھ سکدے سن۔ اوہناں لئی بھارت دی ازادی دے کوئی ارتھ نہیں سن۔ جے کوئی ہے سن تاں ایس ازادی دے ای سن۔ اوہ آپنے لئی سچا گھول کرن والی پارٹی نال جڑ کھلوتے۔

ستان جتھیاں دی جڑ تل ٹوں آپنی پر تیت بنان لئی لما پینڈا کچھنا پیا۔ اج ایہدی پوہ 60 ہزار مربع کلومیٹر جنگل اُتے پسروی ہوئی اے۔ ایہدے وچ ہزاراں پنڈ تے لکھاں آدم آوندا اے۔

جنگل محکمہ گیاتاں اوہدی تھاں پُلس نے آئی۔ اوہدوں توں خون خرابے دا گیڑ چلیا ہویا اے۔ پُلس چھوٹھے مقابلے بنائے مار دی اے، پی ڈبیو جی چھیہہ لائے اوہنوں سمجھدی اے۔ زینماں ونڈن نال پارٹی اُتے بھوئیں سنجھائی، چوکھی اُگھائی تے وحدوی ابادی لئی جنگل وڈھ کے ہور بھوئیں اباد کرن دے بھار آپنے نیں۔ پھیر اوہنوں عام کم تے فوجی کم دی ونڈوی کرنی پے گئی اے۔

اج ہبوں ساریاں لوک (جنتا) سر کاراں رل کے دند اکر انیادا پر بندھپیماں چلاندیاں نیں۔ سُنج رو لے چینی اُتھل تے ویت نام جنگ دی سکھ نیں۔ ہر جنتا سر کار ٹوں پنچ سو توں پنچ ہزار وسول تیکن دے پنڈاں دیاں کھتیاں ووٹاں پا کے چُندیاں نیں۔ ہر سر کار دے نوبھاگ (محکمہ) ہوندے نیں: کریشی (واہی ہیجی)، ویاپار ادیوگ (وپار کرخانے)، ارتھ (ورتن، اکانامکس)، نیائے (نیاں، جسٹس)، رکشا (راکھی، ڈیفنس)، ہسپتال (صحت)،

جن سپر ک (لوک میل میلاپ، پبلک ریلیشنگ)، سکول بریتی رواج (پڑھائی لکھائی تے رہتل) تے جگل۔ سچھ جناتنا سرکار اس نوں اکھیاں کر کے اوہناں اُتے اک علاقہ کمیٹی بھا دیتی جاندی اے۔ تن علاقے کمیٹیاں دی اک ڈویژن ہوندی اے۔ دند اکر انیاچ گل دس ڈویژنال نیں۔

”ہن اسال اک نوال بھاگ جنگل سانبھ وی کھولیاے“، کامریڈ دینو کہندا اے، ”ساذی کار گزاری دی گواہی بھارت سرکار دی روپورٹ چاۓ، جیہڑی مونہبوں مونہبہ نکسل علاقیاں وچ جگل ودھن دا ہو کا پی دیندی اے۔“

چلھ ایہہ بنی جو جگل محکے نال پارٹی ویہر دا پہلا پھل مکھیاں دی دوچ منڈلی نے نوال کیتا۔ اوہناں آپنے بندے تے ویلے لاءے جنی زمین ملی جاسکدی سی مل لئی۔ کسے اوہناں نوں ڈکیا ہوڑیا کوئی نہ۔ پھیر لوک آپنے اندر وکے جھیرے لے کے پارٹی کوں اپڑن لگ پئے۔ پارٹی نے وی ٹاپریاں اندر نابربری، میل ونڈ تے انیاں وے پکھتے ویکھنے چھوہ دیتے۔ وڈے ز میندار اس نوں وی آپنی شامت آوندی دسن لگ پئی۔ پارٹی پوہ جویں جویں پر دی پئی سی اوہناں دا وچ و جکرا اونا اونا سنگڑ دا پیاسی۔ لوکاں نوں جو اوکٹبندی اوہ لکھیے ول جان دی تھاں پارٹی کوں بُجدے۔ ٹھکلی دھر دیاں پڑیاں شکلاں چھتھیاں پین لگبیاں۔ ساؤں دے پہلے مینہہ لوک آپنی زمین دی تھاں لکھیے دی پیلی نوں جوتا لاندے سن۔ ہن ایہہ رواج ٹھپ ہو گیا۔ لوکاں چودھریاں نوں مہوے تے ہور جنگلی پھلاں دی پہلی چٹائی داسدّا دینا وی بند کر دیتا۔ چدھر ائے کا ورکھا کے سچھ تاں کرنا ہی سی۔

مہندر اکرم اگے آیا۔ اوہ علاقے دے وڈے ز میندار اس وچوں ہون دے نال نال اوس ویلے

کمیونسٹ پارٹی انڈیا (سی پی آئی) دا وی بھائیوال سی۔ اوہنے 1990 وچ گھیاں تے زمینداراں نوں آکھیاں کر کے ”جن جگرن ابھی یاں“ جانے لوکاں نوں جگان دامورچے وڈے لیا۔ لوک جاگ دامورچے 300 بندیاں دی شکار پارٹی سی جیہڑی کنگھی واکن جنگل دیاں اڑکاں پھر ولدی لوکاں نوں وڈھدی ٹھنڈی، گھر پھوکدی تے بڈھیاں نڈھیاں دی پت رولدی سی۔ مدھیہ پر دلیش سرکار ولوں اوہنوں پلس دی پوری لوہ سی۔ چھتیں گڑھ حا لے بنیا نہیں سی۔ مہاراشٹر وچ سگواں دھاوا ڈیمو کریک فرنٹ نے چھوہیا۔ لوک لڑکاں ایہدا ولادا آپنے ڈھنگ نال ای دتا۔ اوہناں گجھ ہبنتے ٹنامے زمیندار لبھ کے تھاں مار دتے۔ گجھ مہینیاں چ ای ”جن جگرن ابھی یاں“ دلچھ مر گیا۔ 1998 وچ مہندراما رکمانے کا گرسیا بنن مگروں اک وار پھیر ”جن جگرن ابھی یاں“ ہلکی کرنا دی واہ لائی۔ ایس وار ایہہ پہلے ہنے دن دی نہ کلڈھ سکی۔

2005 دے ہنالے مقدراں ایہدی ماڑی موئی سن لئی۔ اپریل چ جبی جے پی حکومت نے چھتیں گڑھ وچ دو سیٹیل پلانٹاں دے اقرار نامے کیتے۔ شرطیاں دا کاڈھوں نہ کلڈھیو نیں۔ ایس سیٹیل نے ست کروڑ نال پلا دلا وچ پلانٹ لانا سی تے دس کروڑ نال نامانے لوہاندی گڈا چ۔ ایسے مہینے پر دھان منتری منموہن سیگھ نے ماڈکشاں دے ”بھارت لئی سہ توں دوڑا دھڑکو“ ہون دی دھائی پا دتی۔ (حالاں چ ایس دھائی دے اُٹ سی۔ اوہ دوں آندھڑا پر دلیش دی کا گرس حکومت سینئٹرے ماڈکسٹ مارو یہلی ای ہوئی سی۔ ماڈکشاں دا کوئی 1600 بندہ مار دیتا سن نیں تے اوہ اکا کھسے ترٹے پئے سن۔) پر دھان منتری دے بیان دیندیاں ای کھنوار کپنیاں دے حصے مہنگے ہو گئے۔ ماڈکشاں نوں مارن لئی ہر کسے نوں ہری جنمڈی مل گئی۔ جوں

2005 ج مہندر اکرمانے کتُو پِنڈ وچ کمھیاں دا گپت اکٹھ کر کے سلواجدم بنائی۔ سلواجدم دے ارتھ نیں پلیتی مکاء ویدھ۔

جن جگران ابھیان دے الٹ سلواجدم بھوئیں ویہلی کران دا ٹھیکہ سی جانے لوکاں نوں اوہناں دے پِنڈاں وچوں ہک کے سڑکاں کنڈھے بنے پُلس کیمپاں وچ لیا بٹھانا۔ ایہنوں جنگی بہکاں بہانا آکھدے نیں۔ ایہدی کاڈھ جزل سرہیر ولڈبرگس نے 1950 وچ کڈھی سی جدوں انگریز ملایا وچ کیونٹاں نال لڑدے پئے سن۔ برگس ویونت بھارتی فوج وچ گھنی چلی اے۔ اوہنے ایہنوں ناگالینڈ، هزارام تے تیلکاناؤنچ رج کے ورتبیاے۔ چھتیس گڑھ دے بی جے پی ولوں بننے وڈوزیر رہن سنگھنے ہو کادتائی جیہڑے پِنڈ داس کیمپاں وچ نہ آئے اوہ حکومت دے کاغذاں وچ ماکٹ ہوس۔ انچ بستردے نکے جیہے پِنڈ وچ گھرے بیٹھا ہتھل بندہ وی حکومت وروده مار دھاڑ دیاں کاروایاں وچ رُدھے بندے سان 59 داں ہو گیا۔ سٹیل دے مگ وچ چاء دیندیاں کسے مینوں ایسِ فون دی جوڑی پھر اکے ناکجیہا ایم پی 3 پلائیر لا دتا۔ ایہہ بیجا پور دے پُلس ایس پی منہر دی ٹھیکی جیہی ریکارڈنگ ہی۔ ایہدے وچ اوہ آپنے کسے چھوٹے افسروں اوہناں انعامات تے سوکھاں دی دس پاؤند ایسا سی جیہڑیاں تھلڑی تے اُتلی حکومت نے جاگرت پِنڈ دا سیاں تے کیمپاں وچ آن تے من وائے لوکاں نوں دینیاں کیتیاں سن۔ اوہنے کرڑے لفظاں وچ آپنے افسروں کی کیتی ہی جیہڑے پِنڈ نہ من اوہناں نوں اگ لاء کے ٹھوک دیوتے جیہڑا کوئی خبر کار ایس کاروائی دی جائزکاری لیندا وکھالی دیوے اوہنوں ویکھدیاں سار گولی مار دیو۔ (میں بہوں چ پہلے ایہد اخباراں وچ پڑھیا سی جدوں اجتیہی واپری دی خبر چپسی سی تے کسے خبر کار نوں ایہدے وٹے گولی دی ماری گئی سی، مینوں ناں چیتے

نہیں۔ ایس پی جیہے ایہہ سارا کارا کروایا سی حکومت نے اوہنوں سٹیٹ ہیو من رائٹس کمیشن وِچ بدلتی کر دتا سی۔)

سلوا جدم نے 18 جون 2005ء نوں پہلے بند جیہڑا سائزیا سی اوہداناں ایبلی سی۔ جوں توں لے کے دسمبر 2005ء تاکیں ایہنے دکھنی دنتے واڑادے سینکڑیاں بندال نوں اگاں لا کے سواہ کیتا، لوکاں نوں قتل کیتا تے گڑیاں یویاں دیاں پتاں رو لیاں۔ ایہناں کاروائیاں دا گڑھ بیلا دلا لا گے یجبا پورتے بھیرم گڑھ دے ضلعے سن۔ بیلا دلا اوہو تھاں سی جتھے ایسر دی لوہا مل لگنی سی۔ جناتا سرکاراں دے وی ایہناں علاقیاں وِچ ای تگڑے ٹھیے سن۔ ایتھے اوہناں ڈھیر چوکھا کم کیتا ہویا سی۔ سنجائی دا اوہناں ایتھے پکپیدا پر بندھ اسرا ریا سی۔ جناتا سرکاراں اُتے تاں سلو اجدم انجیچے دھاوے بول دی سی۔ اوہنے سینکڑیاں لوکاں نوں بے کر ک کوہ دتا۔ 60 ہزار لوک آپنیاں تھاواں چھڈ کے کیپاں وِچ آن بیٹھے۔ بُجھ مرضی نال تے بُجھ ترٹھ پاروں۔ ایہناں وچوں 3 ہزار بندیاں نوں پندرال سوروپے مینے تے پُلس وِچ بھرتی کر لیو نیں۔ ایہناں غونیاں بھوریاں اُتے نلیش دے نکے بھرا اور گ بھروں اکنڈیاں تاراں دے واڑیاں وِچ عمر ال دیاں قیداں لے لیاں نیں۔ ایس ماڑو جنگ نے کیتیاں دا پچل تاں جھوٹی پا کے ای چھڈنا اے۔ سپریم کورٹ بھاویں لکھ واری پیا سلو اجدم تروڑے اوہناں دی چند بُھگتیاں بُھگتیاں ای چھٹنی اے۔

لکھاں لوک حکومت دی تک توں اوہلے گئے، پر ایہناں 644 بندال دی سودھ سواہر دے پیسے نہ ڈکیج۔ ایہہ سونے دی کھان خبرے کدوں تاکیں سونا اگالدی اے؟ اوہلے ہوئے لوکاں چوں گھنے تاں آندھرا پردیش تے اڑیسہ نوں مونہہ کر گئے نیں۔ اوتحے ایہہ

مرچاں دی کھوہائی دی رتے ٹھیکے داراں کوں دیپھاڑیاں کر دے نیں۔ ہزاراں خلقت جنگلاں
نُوں جاودڑی اے۔ نہ کوئی آہنا ٹونہ کوئی ٹکاتا۔ دِن ہوندا اے تاں آپنے کھیتاں تے گھراں
نُوں مُڑ آوندی اے۔

سلوا جدم دی ات دے دنال وچ چپے چپے اتے پلساں بہہ گئیاں۔ راج پر بندھ دی
سوچ سی مئی ماڈکشاں توں ویہلی کرائی دھرتی اتے حکومتی طاقت دیاں اینیاں گوبوراں وچھا
وچھاں جان جوماً تَسْتَ ایدھر دامونہ نہ کر سکن جے ہیا کر ای لین تاں بچ کے نہ جاسکن۔
ماڈکشاں سوچیا جے اوہناں اینیاں پھاہیاں تے بوراں دا تروڑ نہ کیتا تاں جیہناں لوکاں دا
اوہناں 25 درجے نال رہ کے وساہ عیاں نیا سرے رہ جاں۔ اوہناں نے حکومتی طاقت دے
گڑھاں اندر روڑ کے دھاوا یاں دی لڑی چھوڑ دی۔ 26 جولائی 2006 نُوں ماڈکشاں گنگا لور پلس
کیمپ اتے دھاوا کر کے ست بندے مار دتے۔ 17 جولائی 2006 نُوں اوہ ارابور دے سلوا
جدم کیمپ نُوں جاؤ ھک۔ ایتھے اوہناں 20 جدمیے مارے تے 150 پچھڑ کیتے۔ اخباراں ایس
جدم کیمپ نُوں ماڈکشاں ہتھوں اجڑ کے آئے لوکاں دا امدادی ٹھیکایا۔ 13 دسمبر 2006
اوہناں بسالگدارے اک ہور انج دے ای امدادی ٹھیکے دی خبر لئی۔ تن ایس پی او تے اک
کاشبل پار ہو گیا۔ 15 مارچ 2007 دادھاوا سچ توں وڈاتے مگڑا سی۔ اک سوتے ویہہ
چھاہنیاں رانی بودلی کنیا آشرم چھیبہ لائی۔ ایس زنانہ ہو شل وچ پلس گڑھیاں نُوں اوہل بنکے
کی ہوئی سی۔ چھاہنیاں کے نُوں ٹوہہ نہ لگن دی۔ اڈول اندر روڑ گئے۔ گڑھیاں دی سمحال
کر دیاں اوہناں نے پلس دیاں بیر کاں اتے ہلہ کر دتا۔ 55 پلیسیتے ایس پی او ایس چھیبہ وچ
بلے لگ گئے۔ گڑھی کسے نُوں وی جھریٹ نہ آئی۔

رانی بود لی دھاوے تے پورے نلک وِچ ہا کار مج کھلوتی۔ انسانی حقاں دیاں را کھیاں جھٹے
بندیاں ماوکشائیں نہیں نہ دن لگ بیماں۔ اوہناں بھانے ماوکش نرے ات چک ای نہیں
سن، سکوں پڑھائی لکھائی دے ویری تے سکوالاں دی ایٹ نال ایٹ وجان والے وی سن۔ پر
دندا کر انجیا وچ رانی بود لی دھاوے دیاں دھماں پے گئیاں۔ ایہدے اُتے کئیں نظماء گاؤں
تے نالک جڑ گئے۔

حکومت دا چھلایا را کھی ستر ماوکشائیں دی جوابی کاروانی نال پیچھے گیا۔ لوکاں نہیں وی شکھ دا
سماں پے گیا۔ پلس سلوا جدم کیمپاں وِچ لگ کے بہہ گئی۔ ایتھوں ہن راتاں دے ہنیزے وِچ
ای پلیسے تے تلگ پنڈاں اُتے چڑھائی کرنے لگدے۔ دن دے چاننے کوئی وی بے ٹکن دا جگرا
نہ کردا۔ ہولی ہولی پلیسے تے اوہناں دے ٹبر ای اوتھے ملکے رہ گئے۔ سلوا جدم دے کیمپاں
وچوں وی لوک آپنے پنڈاں نہیں لگ پئے۔ ماوکشائیں اگے ودھ کے اوہناں نہیں جی
آیاں کیتا۔ ماوکشائیں ہو کا دتا بئی جے پلیسے سچ دل نال آپنے کیتے کاریاں دی لوکاں توں مافی
منگ لین تاں اوہ وی آپنے پنڈاں نہیں پرت سکدے نیں۔ پیپلز بریشن گوریلا آرمی وِچ
رلن لئی جوان پیر ٹھی دے لوکاں دیاں ہیڑاں لگ گئیاں۔ (پیپلز بریشن گوریلا آرمی دسمبر
2000 وِچ بنی۔ 30 سالاں وِچ ایہدے ہتھیار و جھٹے ایڈے پرے جو سیکشناں توں پلاٹوناں
تے کپنیاں بن گئے۔ سلوا جدم دا لک بھیا تاں پیپلز بریشن گوریلا آرمی کوں بیالین دی
طاقت آن جڑی۔)

سلوا جدم نرالڑائی ای نہ ہری سکوں ایہنے آپنے بیڑاں تے گہڑی وی مار لئی۔ ٹابری
والاں دا ایہدے توں اکاروں کھٹا ہو گیا۔ اوہناں وِچ ایہدی بھجی کوڈی جنی وی پرتیت نہ رہ

گئی۔ سلواجدم نری کوئی آپ مہاری اُٹھوکی پھوٹ نہیں سی، جس تھوڑے جیسے ویلے لئی
بمری چائی سی۔ ایہہ تاں چھتیس گڑھ حکومت تے کانگریس داسانچھا مورچہ سی۔ مرکز دی
حکومت کانگریس کول سی نا۔ ایں کر کے سلواجدم دی ہار دوواں حاکم ڈھراں دے دارے
وچ نہیں سی۔ او دوں سارے اقرار نامے نریاں کانندی لکھتاں ای سن۔ دولتاں تے اجے
اوہناں سُونیاں سن۔ اقرار نامیاں والیاں ڈھراں حکومت توں اڑچناں پدھریاں کرن لئی
کرڑے سربندھاں دی منگ پیماں کر دیاں سن۔ حکومت نے اوہناں دی منگ پاروں ای
آپریشن گرین ہنسٹ دامتاؤ ڈیاے۔ سلواجدم دے دتے پلیسے ایہدے وچ کویا کمانڈو ہو گئے
نیں۔ چھتیس گڑھ آرمڈ فورس، سینٹرل ریزرو پلس فورس، بارڈر سیکیورٹی فورس، ہند تبت
بارڈر پلس، سینٹرل انڈسٹریل سیکیورٹی فورس ساریاں اکسار ہو کے جہازاں تے ہیلی کا پٹریاں
دی امدت نال ماکٹشاں داشکار کھیڈن چڑھیاں ہوئیاں نیں۔ لوکاں ٹوں والا کے آپنے اڈے
لاون دا ہکھنڈوی ایتھے کھیڈیا جاندے پیا۔

ار تھو بھر پور جنگاں گلڈھیاں تھاواں اُتے ای ٹھیاں جاندیاں نیں۔ گھل بزاری راسوالی
نے سوویت کمیونزم ٹوں افغانستان دے بخیر پہاڑاں وچ ہرایا۔ دننے واڑا دے جنگلاں وچ
بھارت دی آتمابجان دی جنگ پئی ہوندی اے۔ بھارت دا پرچی راج ایں ویلے جیہڑے
جلھن وچ کھبیا پیاے، ایتوں دیاں ڈیاں راسوال سچھاں داسیاں پار ٹھیاں تے راکھی پر بندھ
نال جو بھیڑ مچیا پیا اے ایہدے اُتے مناں مُونہیں کاغذ کالے ہوئے پئے نیں۔ پر جے کوئی
ایہنوں اکھیں ویکھنا چاہوے تاں دنتے واڑا اپڑ سکدا ے۔

ریاستی و ایسی بیجی سانگیاں تے اڈھوریاں زمیں سودھاں دی اک رپورٹ دس پاؤندی
اے جو سلواجدم نوں سبھ توں پہلاں ٹھاٹا سٹیل تے ایس سٹیل نے روپیہ پیسہ دتا سی۔ ہن
ایہہ رپورٹ حکومت دی چھپائی ہوئی سی ایس کر کے اخباراں ایہدی چرچا کیتی تاں بھڑکھوپے
گیا۔ (مگروں جدوں ایہار پورٹ پوری سودھ سواہر نال چھپی تاں ایہدے وچ سلواجدم نوں
پیسے دین والا تھے کلڈھیا ہویا سی۔ ایہہ کوئی بھل ورتی سی یا کسے لوہے دے سانجھے ہتھے نے آ
موڈھیانیاں سی؟)

12 اکتوبر 2009 نوں لوہاندی گڈا وچ ٹھاٹا سٹیل پلانٹ دے مددے اُتے کھلی لوک
کچھری لگنی سی تاں جو عام لوک آون تے آپنے وچار دسن۔ پر ایہہ کچھری کئیں میں ڈور
جلدال پور دے ٹلکیٹر آفس وچ لگی۔ وفتر دوالے پلسان دا گھیرا سی۔ کوئی آپنی مرضی نال
اندر نہیں سی جاسکدا۔ پنجاہ ٹابریاں دے بھاڑے دے سُنیئر پلس دی راکھی تھلے سرکاری
جیپاں وچ آندے گئے سن۔ کچھری کمی تاں ڈسٹرکٹ ٹلکیٹر نے لوہاندی گڈادے لوکاں نوں
مل ورتن کرن دی ودھائی دی۔ اُتحاویاں اخباراں وی ایسے سرکاری چھوٹھ نوں بچ کر کے
ورتایا۔ پنڈ واساں دی مرضی دے برخلاف سٹیل مل لئی زیناں لیاں جان لگ پیاں۔
ماوکشاں ابے بھارتی راج پاٹ مودھا مارنا اے، پر ہندو نینہہ پونج تے رسول جٹ تاں
ایہنوں پہلاں ای کئی واریس پرنے کری بیٹھے نیں۔

ہے نا بھارتی راج کاری دا پورا کالوئی گیر چلتی ہی ناگیاں تے مزاں نوں چھتیں گڑھ لڑن
گھل دیندے نیں، سکھاں نوں کشمیر تے تاملاں نوں آسام۔
لوہاندی گڈاد نتے واڑا توں پنجاں گھٹیاں دی وتحتے اے۔ نکسل ایتھے کدیں وی نہیں

سن ہوندے۔ کامریڈ جوری جیہڑی کاڑھیاں دی چنٹی کھاندیاں میرے نال ای بیٹھی سی کہن
گلی، ”اسیں تاں اوتحے اودوں گئے آں جدوں لوکاں نے آپنے گھراں دیاں کندھاں اتے
، نکسلی آؤ، ہمیں بچاؤ کلھ کے سانوں بلایا۔ ثانا سٹیل والے اوہناں دیاں زیناں مگر لگے
ہوئے سن۔ لوک آپنیاں زیناں نہیں سن دیندے۔ پنڈدار سر پنج ٹائاواں دیاں دلائی کردا سی۔
لوکاں نوں پسیے دے کے زیناں چھڈن تے منادا سی۔ اساں اوہنوں گولی مار دیتی۔ ساڑا اک
کامریڈ وی ماریا گیا، پر اوس دلال توں پنڈ دی چند چھپٹ گئی۔ اساں پھیر اوتحے ٹائاں نوں پیر
نہیں دھرن دتا۔ ”جوری ویہیاں ورھیاں دی اے۔ اوہ پیلپز لبریشن گوریلا آرمی وچ نہیں،
پارٹی دے رہتل جتھے وچ ہوندی اے۔ گاؤں جوڑ دی اے۔ پیچھوں ابو جحمد
دی اے۔ (کامریڈ مادھوناں دیا ہی ہوئی اے۔ اوہ اک واری اوہناں دے پنڈ آیا سی۔ جوری
نے اوہد اگاؤں نیا تاں عاشق ہوئی۔ اخیر دو داں دیاہ کر لیا۔)

دل کیتا آکھاں نیں، بھوئیاں کجھ نہیں سردا، نیاں ہتھ لیاں دیا ویری ہو جاندی اے۔
پھیر سوچیا جے ایدھروں موڑاں تے کدھر ٹوراں نیں؟ عدالتاں چ جان؟ نویں دلی دے
جنتر منتر دھرنا دین؟ جلوس کڈھن؟ بھکھ ہڑتا لے بہن؟ نویں مالی ویونٹ بناں والے دیہردا
وٹاء کیوں نہیں دیندے؟ ایس جنگل وچ ہوندی ویہردا، نابری دا؟ اچھاتے ایہہ آکے ستے
کیہڑی پارٹی نوں ووٹاں پان؟ ایس ملک دی کیہڑی جمہوری ستح دا در کھڑکاں؟ نرما بچاؤ
اندولن والیاں نرما اوتے بخت بھن دے ورودھ کیہڑی کیہڑی کڈھی نہیں کھڑکائی؟
ماڈسٹ تاں گاندھی دے چیلیاں توں وی وڈے دیاوان نیں۔ اکا سچ پیرے۔ بھن تروڑوی
گھنی سمحال نال کر دے نیں۔ پلس دی کسے گلڈی نوں ساڑنوں پہلاں اوہدیاں کم آون

والیاں چیز اس وکھریاں کر لیندے نیں۔ انہل دی راہ تے کوئی شے اجایاں نہیں ہونی چاہیدی نا۔ ہن اُتلی کمان نے آکھیاے، گلڈیاں ساڑن دی لوڑ نہیں، ایہناں نوں میٹھی تھلے دب دیا کرو۔ سودھ ٹوت کے مژوڑتیاں جاسکدیاں نیں۔

80 دے زمانے پارٹی نال لوکاں دار سا گھنا ہو گپا۔ اوہ پارٹی کوں آپنے جھیڑے جھاٹھے تے گنجھلاں لے کے آون گل پئے۔ سبھ تھیں پہلی گنجھل ماڈیا ٹابری دی اک مائی لے کے آئی۔ آپنی گنجھل گوں کے دسیوس۔ ماڈیا ٹابری دیاں ویاہیاں جنیاں نوں چھاتیاں کجن دی مناہی سی۔ گھریں باہریں ننگے سینے رہنا پیندا سن نیں۔ ہٹی بزار وی جانا ہوندا تاں گلوں واندیاں ای جاندیاں۔ کیہ کر دیاں ویاں دی ریت سی۔

پارٹی نے ایہہ گنجھل کڈھن دی وحدار لئی۔ گھنی سرت نال ماڈیا ٹابری وچ کم کیتا تے اوہدے جنیاں نوں ایہہ روانج مکان تے منایا۔ 1986 وچ پارٹی نے آدواسی مہلا سنگھٹھن بنایا۔ ایہوا گے جا کے کراتی کاری آدواسی مہلا سنگھٹھن ہونہریاں اج ایہدے وچ 90,000 جنیاں نیں۔ بھارت دی ایسی ویلے سبھ توں وڈی جنی سمعنگ ایہو آکھی جاسکدی اے۔ 90,000 دا ایہہ سارا ہند ماڈکٹ اے۔ کیہ ایہہ ساریاں ای مار دتیاں جاسن؟ سی این ایم دے 10,000 بندیاں دا کیہ بُنی؟ آدواسی ویسے وچ جنیاں نال کئیں رنگاں دے دھرو ہوندے نیں۔ جنی دی کوئی پچھ پر تیت نہیں۔ دھکے نال ویاہ ٹور دے نیں۔ ادھالا دی نت دی کار اے۔ اُچیچے دنال وچ جنگلیں چھڑ آوندے نیں، جتھے ایہہ جھگیاں وچ ویلا پورا کر دیاں نیں۔ اک اک جنے کئیں کئیں جنیاں گھریں پائیاں ہو یاں نیں۔ مارکٹ دی کوئی روک نہیں۔ کامریڈ سُمتر 2004 وچ پیپلز لبریشن گوربیلا آرمی وچ آئی۔ اوہنے دسیا، ساڑے

گھر اال وچ ہر دیلے گڑیاں جنیاں دے بھاء دی بني رہندی اے۔ اوہناں نوں ہر دیلے تاڑ کے رکھیا جاند ااے۔ کوئی گڑی رُکھ انتے نہیں چڑھ سکدی، بے چڑھ جائے تاں گھر دیاں نوں پخ سورو پیے ڈنڈ داٹھک جاند ااے یا پھیر گلڑی دینی پنیدی اے۔ بے کوئی جنی مار کھاندیاں اگوں ہتھ چک بھوے تاں پنڈ نوں بکری دیتیاں خلاصی ہوندی ہو۔ جنے رل کے میںیاں بدھی پہاڑاں تے شکار کھیڈے رہندے نہیں۔ شکار آوندائے تے جنی نیڑے نہیں لگ سکدی۔ پچ دا گوشت سارا جنے چٹم کر جاندے نہیں۔ جنیاں لئی نراہڈیاں پچھھڑے ای چھڈ دے نہیں۔ ہور تاں ہور جنیاں آنڈاوی نہیں کھاسکدیاں۔ ایہناں سبھ و دھیکیاں داتروڑ تاں پھیر پیپلز بریشن گوریلا آرمی وچ رلن ای ہو سکد ااے؟

کے اے ایم ایس (کرانٹی کاری آدو اسی مہلا سستگھٹن) ایہناں ساریاں و دھیکیاں نال نجھٹھدی پئی اے۔ دند اکر اینا وچ اج وی جنیاں بی نہیں کیر سکدیاں۔ پارٹی اکٹھاں وچ جنے ایہنوں انیاں تے آکھدے نہیں پر ویسے چوں مکاندے کوئی نہیں۔ پارٹی نے فیصلہ کیتا جو جناتنا سرکار دی ساٹھی زمین وچ جنیاں ای پیجائی کیتا کر سن۔ اج اوس زمین تے زناںیاں بی پاندیاں، پانی لاندیاں تے سبزیاں اگاندیاں نہیں۔

بستر وچ پلس دی دب دیر چاؤ ہوئی تاں کے اے ایم ایس اوہدے ساہنے کندھ بن کے سکھلو گئی، سیکنڈریاں کیہ ہزاراں زناںیاں پلس نال سدھا سا ہواں مورچہ لا یا۔ کے ایم ایس اے دی پاروں زناںیاں نال بہت سارے مند و رتارے مگ گئے نیں تے اوہ ریتل ڈنڈ و تکرے دے بندھناں توں چھپٹ گئیاں نہیں۔ بہت ساریاں جوان گڑیاں تاں سماجی گھرو کی گھٹن توں نگ آئیاں پیپلز بریشن گوریلا آرمی وچ وہیراں بخ کے آر لیاں نہیں۔

حکومت نے ماڈل کشاں نوں بھنڈان نہ دامور چوی لایا ہویا اے۔ اخباراں تے ٹی وی
 چینلاں توں دن رات ماڈل کشاں دی کتیا اُتیا ہوندی رہندی اے۔ اوہناں نوں نراپر ادھار لے
 گیر دیا جاندا اے، جیہناں داما دھاڑتے کھوہ دھرو باجھ کوئی کم نہیں۔ جے اوہ فوج پُلس تے
 بھاڑے دے بدماشان توں لوکاں نوں تے آپنے آپ نوں بچاؤ دا کوئی نکاموٹا آہر کر دے
 نیں تاں اوہناں نوں قاتل، ڈکیت تے امن ویری آکھ کے اوہ ندیا جاندا اے جو انسانی حقاں
 دیاں را کھی ستحاں وی پیٹ سیاپا کرن لگ پیندیاں نیں۔ ماڈل چنامر ضی چ دسن دا چارا کرن
 اوہناں دی اک نہیں سُنی جاندی۔ اوہناں دا کچھ نہ کدھرے چھایا جاندا اے تے نہ ای
 کدھرے بول ٹھنایا جاندا اے۔ پُلس فوج تے بدماش جھتھیاں دیاں لوک ویری کر تو تاں وی
 ماڈل کشاں دے ناں مڑھ دیاں جاندیاں نیں۔ اخباراں تے ٹی وی چینل سلواجدم تے جن
 جگران ابھی یاں جیسے دھنگاں جنڈاں نوں لوک سیوا دیاں ستحاں ہو کدے نیں۔ کے اخبار
 تے ٹی وی نوں ایہناں ستحاں دے اپر ادھ نہیں وکھال دیندے۔ فوج پُلس جیہڑی لوکاں نوں
 ہرویلے تسلیے دیندی اے ایہناں دے بھاء دی فرشتہ اے۔ کوئی ماڈل چنائھتے چڑھ جائے
 تاں اوسے ویلے تھاں مار دیندی اے، جتنی ہو وے تاں اوہنوں ماڈل ہون دی سزا توں
 پہلاں جنی ہون دی سزا بھگتني پیندی اے۔ ایس دھرو واه دی کدیں کوئی عدالتی پُن چھان
 نہیں ہوندی۔

پڑائچ کوئی آہر چھڑپیا سی۔ ہنیرے پاروں بکھ دسد انہیں سی۔ نکے نکے ٹھنے سن لوء
 دے اڑانہہ پرانہہ بھوندے ہوئے۔ تارے سن یا ٹھینے کہ ماڈل۔ اینے چ منگتو آگیا۔
 اکھے سکول دے نال پڑھن گیا ہویا ساں۔ سکول دے نال کہ سکولے؟ پتہ لگا کمیونٹ بال

سکول کوئی بجھی لٹھکی تھاں نہیں جتھے بال اپڑدے نیں۔ ایہہ تاں آپ سیلدا ہو یا بالاں کوں اپڑدا اے، جتھے جتھے وی اوہ ہون۔ اوہناں نوں پڑھن لکھن داول سکھاندا اے تے نال رل کرن، رل و سن دی جاگ ورتاندا اے۔ (راس والی دے سکل جھامیدیا ہو نکدا اے، ”بالاں دے ذہناں نوں ڈھالن ڈڑھے نیں۔“ تے جیہڑا لی وی مشہوریاں سوچ پنگارے توں الگدیں ای بال ذہناں ویچ بھاری دیتی آوندیاں نیں، اوہناں نوں کیہ آکھسو؟) کے وی کیونٹ بال نوں بدُوك نہیں پھڑائی جاندی نہ اوہنوں وردی پوائی جاندی اے۔ پر اوہ اکھاں ویچ تارے سجائی پی ایل جی اے (پیپلز لبریشن گوریلا آرمی) دیاں پیڑاں تے ٹردے وڈے ہوندے پے نیں۔

منگتو ٹکھہ ہماپیا کردا سی میرا۔ پانی نال میری بوتل بھر دتی ساموٽے ہن مینوں چیزاں سلیڈن داپیا آکھدا سی۔ سییٹی وجی۔ نیلی جھلکی دی چھوولداری اک دم لمی پے گئی تے الگے پنجاںِ مثالاں ویچ ٹھپسی کنھجی وی گئی۔ اگلی سییٹی تے سودا سو کامریڈ پنجاں پالاں چ چوکس ہو گھلوتا۔ حاضری لگن لگ پئی۔ میں وی پال ویچ کھلی ساں۔ میری واری اگے گھلوتی کامریڈ کملانے چیتے کرائی۔ (ساڑی گنتی ویہیاں تیکر اپڑدی اے تے پھیر اک توں چالو ہو جاندی اے۔ ایہہ گونڈ ڈھنگ اے گنتی دا۔ اوہناں لئی ویہہ ای حد ہوندی اے گینن وی۔ خبرے ساڑے لئی وی ایہا ای اے) چندو ہن وردی چ اے۔ سٹین گن پھڑی ہوئی ٹو۔ راجو گونڈی بولدا نکی واج چ ڈھانی نوں ٹکھہ سمجھاندا پیا اے۔ مینوں گونڈی نہیں آوندی تاں وی میں اک لفظ، آر وی ’گھڑی مڑی پئی سندی ساں۔ گمروں راجونے دیا، ایہہ انگریزی لفظ ”رینڈیو“ دا تھڑا کھرا اے۔ ہن گونڈی دا ای ہو گیا اے۔ جانے کدھرے پھیر پین تے

نکھڑنا پے جائے تاں جتھے مُڑ جڑنا اے اوہ تھاں۔ مینوں گھابر جیہی سہی ہوئی، شکر اے راجو نوں پتہ نہ لگا۔ میری گھابر گولیاں دی پھنڈ تھلے آؤں توں نہیں سی، جنگل وچ گواچ جاون توں سی۔ مینوں لاہماں اکثر بھل جاندیاں نیں۔ آپنے بیڈ روم تے واش روم وچ کئیں داریں ہو جاندے اے میرے نال۔

ٹرجنوں پہلاں کامریڈ وینو میرے کول آیا۔ ودعا منگیوس۔ اُن دی ٹوپی تے پیریں چپلاں توں اوہ یکا جنا چھر پیا جا پدا سی۔ انگ را کھیاں اوہنوں گھیر یا ہو یا سی۔ تن بُڈھیاں تن بندے۔ اسلخ نال لدعے ہوئے۔ ”کامریڈ تھیں ابھتے آئے، اسیں تھورایت آں۔“ اوس لال سلام آکھیاتے گت ہلاند اٹر گیا۔ پل وچ لگا جیویں ابھتے کدیں نہیں سی ہوندا۔ مینوں کھس جیہی پی۔ پر نہیں، اوہدیاں گھنٹیاں بدھی کیتیاں گلاں تاں میری واج پثاری وچ بھریاں پکیاں سن۔

اسیں آہمو ساہمنیاں وکھ وکھ راہو وال تے ٹرپیٹ۔ کامریڈ را جو میں پر انہمہ ای ہووے تاں آئیوڈیکس دی مشک آ جاندی اے، ہسد اکھن لگا، ”گوڈے میرے ہن کم نہیں کر دے۔ پین کلرز دا پچ کamaras تاں ٹرن ہونداۓ۔“

کامریڈ راجونے رائے پور وچ اٹھاراں ورھے وکالت کیتی اے۔ اوہ تے اوہدے نالدی کامریڈ مالتی دوویں ای ہو ر بہت سارے لوکاں نال رل کے شہرچ پارٹی لئی کم کر دے سن۔ کامریڈ را جو دندا کرا نیا آیا ہو یا سی تاں پچھوں مالتی نوں پھٹ لیا گیا۔ ہن اوہدے گھر نوں پلس نے جندرے مار دتے نیں۔ بچ کسے رشتے دار کول چلے گئے نیں تے اوہ جنگل وچ پارٹی لئی لڑ دایا اے۔ تاں وی اوہ ہرویلے ہسد اہساندار ہندے اے۔ اوہنوں ایہہ طاقت کتھوں ملی اے

ایڈے دکھ وچ وی ہسنس دی۔ پارٹی نال اوہناں ساریاں نوں کنایا راء، کنیاں آسائ نیں جیڑیاں نوں جھن نہیں دیندیاں۔ مینوں پیر پر اتے ایس سوچ ایس خیال نال واہ بیا اے۔ اسیں سارے اک پال بنائی ٹردے پئے ساں۔ میں تے اوہ سو جنیاں جنے، جیڑے حکومتی کا گتاں چ بنا سوچ سمجھے بھوتے پئے سن، رت دے ترہائے آکی لوک۔ میں ٹرنوں پہلاں پڑاں آلی تھاں تے زگاہ ماری۔ کیہ مجاگی دس پیندی ہو وے سوبندے دے ڈیر اکرن دی۔ جتھے اگ بلدی رہی سی او تھے بجھ سواہ و کھانی دیندی سی۔ مینوں وشواس نہیں سی آوندا ایس نویکی فوج دا۔ گوڑھے ہنیر گھپ گھیرتے ٹن مسان وچ اسیں ٹرے جانے ساں۔ میرے ہتھاں چ ای یتھری سی۔ مینوں ایہدے گول چانے کا مریڈ کملا دیاں سلپراں چوں ننگیاں اڑیاں ای دس دیاں سن۔ میں اپہناں دے حساب نال پیر چکدی دھر دی ساں۔ اوہنے میتھوں دس گنا چوکھا بھار چکیا ہویا سی۔ رفل، پٹھوتے سر اتے دانے پھکے دی گنڈھ۔ اڑو کھوڑے راہو والے ٹردیاں وی ایہہ گنڈھ اوہدے سر اتے وتر سی۔ اوہنوں کدھرے وی ایہنوں ہتھ پاؤں دی لوڑ نہیں سی پیندی۔ اوہ کرامات اے۔ پنڈھ چوکھا ای لما ہو گیا۔ میں وار پڑھائی دی شکر گز ار ساں۔ اوہدی پاروں میرے پیراں پورا دین ارام کر لیا سی۔ رات ویلے جنگل وچ ٹرنا ڈھیر سوہنا کم اے۔ تے میں تاں ہر رات پئی ٹردوی ساں۔ اسیں بھومکاں ویہر دے میلے اپڑنا سی۔ ایہہ ویہر 1910 وچ کوئیاں نے انگریزاں ورڈھ کیتی سی۔ ایس میلے سو دیں ورھے گنڈھ وی سی ایہدی۔ بھومکاں بُھچاں نوں آکھدے نیں۔ کامریڈ راجو دسدا اے لوک کئیں کئیں دناب دا پنڈھ کر کے ایس میلے تے اکٹھے ہونے نیں۔ جنگل وچ لوکاں دا ہڑھ آ جانا اے۔ ڈی کے دیاں ساریاں ڈویژن اس وچ ای خوشی منائی جانی

اے۔ اسیں اچھے لوک ساں، کیوں میلے دے گل جشاں داؤ اونہار کامریڈ لینگ ساڑے نال سی۔ گونڈی بچ واج ٹوں لینگ بولدے نیں۔ کامریڈ لینگ آندھرے پر دیشوں آیا ہو یا اچالما او ہکڑ عمر دا بندہ اے۔ اوہ لوکاں دے ات پیارے تے ٹوڈے گائیک شاعر گدر دا سنگت رہیا اے۔ گدر اوہ بندہ اے جیسے 1972 بچ جن ناہیہ منج (جنم) نال توں رہتل ڈھانی جوڑی سی۔ اگے جا کے جنم لوک لڑاک ڈھانی دی باہی بن گئی سی۔ آندھرا پر دلش وچ اوہدے ناک ویکھن تے گاون سُنن لئی ہزاراں بندہ ڈھکدا سی۔ کامریڈ لینگ اوہدے نال 1977 دے زمانے جڑیا سی۔ اوہدے گائیک ہوں داوی ڈھیر نال بنیا۔ اوہناں دنال وچ جدوں آندھرے پر دلش کامریڈاں اُتے سخت آئی ہوئی سی، روز دیہارے پلس بندے پھر دی سی تے اوہناں ٹوں جھوٹے مقابلیاں وچ مار دیندی سی۔ کامریڈ لینگ وی اک رات ہسپتال دے بسترے توں پھر پچ گیا۔ پلس اوہنوں مارن لئی دار رنگلے گئی۔ چنگے بھاگیں گدر ٹوں پتہ لگ گیا تے اوہنے ار انہم پر انہم نس پھیج کر کے اوہ رولا پایا جو پلس لینگ ٹوں چھڑان تے مجبور ہو گئی۔

کامریڈ لینگ 1998 وچ دندا کر ایسا آیا۔ پی ڈبلیو والیاں رہتل سُنہج بنانی سی۔ چیتنا ناہیہ منج دی اگوائی کامریڈ لینگ نے کرنی سی۔ ہن اوہ ابھتھے میرے نال ای ٹریا جاندی سی، ساوے رنگ دی قمیض تے کرچی رنگ دا کلابی پھاٹاں والا پچاہمہ پائی۔ دسن لگا، ”ایس ویلے چیتنا ناہیہ منج وچ دس ہزار لوک نیں۔ ساڑے کول پیچ سو پکا گاون اے ہندی، گونڈی، چھتیس گڑھی تے بلی رہتل: کلچر، کلچر۔ سُنہج: تنظیم، آر گنازیشن۔

بولیاں دا۔ اسماں آپنے اک سوچالیہہ گاؤناں دی کتاب وی چھاپی اے۔ گاؤن ہر کوئی لکھدا اے۔ ”پہلی وار گل کیتیاں اوہ اکھر متا ای لگا۔ واہو دنائ مگروں مج دوالے بیٹھیاں اوس تیکلو فلمان دے اک بڑے ای نامی ہدایت کار دی گل سنائی۔“ آپنیاں فلمان وچ ہمیش نکسلی بندرا اے، میں اوہنou پچھیا، کامریڈ لینگ سوہنے تیکلو انگ دی ہندی بولدیاں دیا، ”تینیوں نکسلی انچ دے ای کیوں لگدے نیں؟“ کامریڈ لینگ نے سانوں شکاریاں واکن اے کے ستالی رفل پھٹری جنگل وچ گبیاں ہو کے چھپیںدے بندے دی نقل لادوکھائی۔ اسیں ہس ہس نلیٹ ہو گئے۔

مینوں بھومکال میے دا چیج نہیں سی۔ لگدا سی ٹابری والاں دے ریتل ناج ہو سن ماڈسٹ پر اپو گنڈے دے ماڈے نال آکڑے، پھوکیاں تقریر اال تے لشکنیاں اکھاں والے کچھے نہیں۔ اسیں واہواڑو ٹھھی شام ہوئی نال اوتحے اپڑے۔ وانساں دوالے رتا کپڑا اول کے کچھی جیہی گو بخھی سن نیں، جیہدے نال کپڑے دے وڈے وڈے بیتر ٹنگے پئے سن۔ ماڈسٹ پارٹی دا ہتھوڑا داتری اُتے سی تے جناتنا سر کار دا تیر کمان تھلے۔ عین درجے بندی سر۔ چون ترا ڈھیر ٹھلا سی گارے نال لنبی وڈی ساری پیڑا اتے۔ تھلے رڑتے تھاں تھاں اگاں بلیاں پیماں سن، آئے بیٹھے میلی رات داہنڈی ٹکر پئے کر دے سن۔ آل دوالے نہیں وچ رکھاں دے جھنڈا ای نظریں پنیدے سن۔ اسیں تار بخھی میلیاں وچالیوں لکھدے ٹرے گئے۔ لال سلام، لال سلام، لال سلام پئے ہوندے سن۔ اسیں ذری نہ اجکے۔ پندرالاں مٹھاں مگروں پچیر جنگل وچ سماں۔

اکھر متا: سِنگل مائندڻو۔

نویں پڑا عوی حاضری لگی۔ پاہرے والیاں تھاواں تے پاہر و مٹھے گئے۔ پلس پوے تاں کھتے کھتے ٹھل ہو سی۔ اک واری کھنڈ کے ڈوجی وار کیہریاں تھائیں مژھ چڑھا جاسی۔ ساریاں رل کے اپرا متا پکایا۔ اک ڈھانی اگتی اپڑی بیٹھی سی۔ اوس رات دامنگر پکالیا سی۔ کملانے روٹی مگروں مٹھے دا انجیخ کیتا ہو وے۔ کتوں امرُوت کھوہ لئے ساٹو۔ اڈول میرے ول وی گجھ وہا دیتی پوس۔

دھمی ویلے سینکڑیاں مونہیں خلت ڈھکن لگ پی۔ میلہ بھکھن لگ پیا۔ چڑاں توں و چھڑے لوک پئے ملدے سن۔ مائیک ٹنکا ٹنکا کے جانچے جاندے پئے سن۔ جھنڈے، بینراں، پوستراں تے جھنڈیاں دا کوئی دھر دھج نہیں سی۔ اک پوسترا تے اوگنار وچ مرتبے پنجاں کا مریداں دیاں مورتاں بنیاں سن۔

میں کا مرید نرمدا، کا مرید ماسے تے کا مرید رپی نال چاء پیندی بیٹھی ساں۔ کا مرید نرمدا گاچی روی وچ لائے کئیاں ورھیاں دیاں گلاں پی چناندی سی۔ اودوں اجے دندکار ایسا وچ سنگھٹن دی واہل نہیں ساٹو سنبھالی۔ رپی تے ماسے آندھرا پردیش دے شہر اں وچ جوڑ چڑھا تھاں کر دیاں آئیاں سن۔ اوہناں مینوں پارٹی وچ جنیاں دے ورھیاں بدھی گھول دا قصہ بنایا۔ اوہ پارٹی توں نزا آپنے حق نہیں سن منگدیاں۔ اوہناں دا جھیرا اسی پارٹی جنی نوں ساواں منے۔ کیوں جو دوواں میلاں نوں وتر کیتیاں ای پارٹی نیاں وسیے دی اساری چک سکدی اے۔ خنے کا مرید اں نوں ایہہ منگ اکانہ سکھائی۔ اوہناں جنیاں دی گو: راجاں مسٹریاں دا کندھاں دی پہنائی لئی بنا یا اؤدھ۔ پیڑ: پاڑ، وڈی گو، مچان۔ میلی: میلے دا میل۔

ابجھے: رُکے۔ وہاں: ٹورن، کھسکان، سرکان۔ کرانچی کاری: اُتھل کار، انتکابی۔

مہلا: سوانی۔ سنگھٹن: سُسخن، بیڑ، تنظیم۔ واہل: ذے واری۔ وتر: سانوال، بربور۔

آس درڑ دتی۔ اوہ آپنے آپ نوں مہا تھل کارتاں سمجھدے سن پر اوہناں دی سُرت نوں اوہ نو پر دھانی تے میکڑ والی پرانی نجگی ہوئی سی۔ ماسے دیسا، اودوں توں ہن تائیں وناء تاں بہتیرے آئے نیں پر کئیں پوڑے اجے نہڑنے رہندے نیں۔ (پارٹی دی پر دھان کمیٹی تے متے کارڈھانی وچ اجے تائیں کوئی جنی نہیں آسکی)۔

لوڈھے ویلے تائیں پی ایل جی اے دے لوکاں دی اک ہور کھیپ آگئی۔ ایہد اگو اک لما لگر جیہا چھوہر نہار ابندہ سی۔ ایس کامریڈے دوناں سن--- سکھدیوتے گذسا اسیندی--- دوویں اصلی نہیں سن۔ سکھدیو اک بھوں پیارا کامریڈ ہوندا سی۔ اوہ شہید ہو گیا سی۔ (ایس جنگ وچ مریاں ای اصل نال لمحدا اے) گذسا اسیندی تاں کیاں کامریڈاں داناں رہیا اے۔ گل تاں تھاں تے ویلے دی ہوندی اے۔ (جگھ مہینے پہلاں کامریڈ راجو گذسا اسیندی سی۔) دند اکر ایا دے پارٹی بلیار داناں گذسا اسیندی اے۔ سکھدیو بھاویں اگلا سارا ویلا میرے نال ای رہیا پر پھیر دی مینوں اوہدے تھوہ ٹکنے دا کوئی پتہ نہیں۔ پر میں اوہدا ہاسہ سیہان سکدی آں۔ سن انٹھاسی وچ ایتھے آیا سی جدوں پی ڈلیو جی نے آپنی فوج دا اک تھائی حصہ تیلنگانیوں دند اکر ایا گھلیا سی۔ اوس ڈریس نہیں سی پایا ہو یا سکوں سول ٹھٹھایا ہو یا سی (گونڈی بولی وچ سول سادہ کپڑے نیں تے ڈریس ماوکست یونیفارم)۔ گھررو افسرو کھالی دیندا اپیا سی۔ میں یونیفارم نہ پان دا بچھیا تاں کہن لگا اوہ وانڈھے گیا ہو یا سی تے ہنے کا نکیر دے کیشکال گھاٹ توں ای وگا آوندا اے۔ او تھے پتہ لگا اے ویدانت ٹکپنی 30 لکھ ٹن باسائٹ اتے اکھ دھری کھلوتی اے۔ لوکاں نوں ٹوہن گیا سی، لڑن لئی تیار وی ہیں کہ نہیں۔

درڑ: چل۔ وناء: بدلاع۔ متے کارڈھانی: پولٹ یورو۔ بلیار: ترجمان، سپو کسمین۔

”اوہ جتھے تے بندوقاں منگن لگ پئے“ اوس سرچھانہ سڑیاتے اپی اپی ہمسن کلڈھ ڈڑھا، ”میں اوہناں نوں آکھیاے بھائی ایڈ اوی سوکھانیں جے ایہہ۔“ اوچھت گلاستے اے کے سنٹال (AK-47) نال کھینڈن توں اوہ صاف پی ایل جی اے دا سر کلڈھ بندہ دسدا سی۔

جنگل دی چوکی آگئی۔ میرا بُکٹ آیا پیاسی (ایہہ لکھت سُنیہا ہوندا اے، کاگت نوں بھاناں پا کے بُکٹ جیہا بنا دیندے نیں) کامریڈ ویٹو ٹوریا سی۔ اوہنے مینوں اک گاون گھلنا سی۔ اوہوا گاون آیا سی، بُکٹ بنیا۔ کامریڈ نزمانے پڑھیا تے مُک پئی۔ مادیا ٹابری دی ماں نے ایسے گاون رائیں پارٹی نوں آپنا ڈھکھڑا منکار کے مدت منگی سی۔ گاون وچ بخیاں داسانجھا الاء سی:

ہاڑا وے دادا، اکھ چولیاں نہیں پانیاں

ہاڑا وے دادا، لہو ادیندے نیں

ہاڑا وے دادا، کیہ کیتا اے اسال

ڈنیا وٹ گئی اے، نہیں وے دادا؟

ہاڑا وے دادا، بڑیاں تے جانیاں

ہاڑا وے دادا، گلوں تنگم ننگیاں

ہاڑا وے دادا، اسال انچ نہیں جیونا

ساؤے وڈیاں نوں آکھ چا

اوچھت: اُرانہہ پرانہہ دیاں، بے جوڑ۔ بھاناں: تھواں۔

گلڈا اسیندی سرکاری خبر سو تراں دی دسد اپیاسی، کھوٹ تے اویسل بنت کر دے نئیں۔
 اسیں رد نے آئ۔ ساڑھی ردنہیں ورتاندے۔ ساڑھے کول بستیاں دے لئے بھرے پئے
 نہیں۔ اسیں آپ ای کتاب چھپیساکیں۔ اوہ ہر کھیا نہیں سی بولدا سکوں ہسد اپیاسی۔ ساڑھے
 اُتے اجیسے یکڑا ٹھوکدے نہیں، رد دیاں ہاسہ ای آوندا اے۔ 2007 وچ سانوں آکھنا پیا: نہیں
 بھائی ہم نے گائیوں پر ہتھوڑے نہیں چلائے۔

ہویا انچ مئی رمن حکومت نے چوناں تے آدوا سیاں نوں گائیاں ونڈن دامتبا نیا۔ اک
 دن ٹی وی چینلاں تے اخباراں وچ آیا: نکسلیاں گاؤں دے اک وگ اُتے دھاوا کیتا اے تے
 ہتھوڑیاں نال گاؤں مار دتیاں نیں۔ جانے نکسلی ہندوؤں تے بی بے پی دوؤں دے ویری
 نہیں۔ ذری سوچوئی کیہ ہویا پھیر۔ اسماں ایہدی رد کھی، ایہدے ول کے خبر سوترنے تک
 کے نہ ویکھیا۔ مگروں گھنڈی کھلی ساری گل دی۔ جیہڑے بندے نوں ایہہ گاؤں ونڈن لئی
 ڈتیاں سن نیں، بد معاش سی۔ اوہنے ساریاں وچ گھنڈیاں۔ مدد اوکس ساڑھے اُتے پارتاں اکھے
 نکسلیاں گھات لائے ساریاں گاؤں مار دتیاں نیں۔

انچ دی کوئی اک نہیں درجناء و اپریاں نیں۔ سلواجدم، بنی تاں پہلا دھاڑا ایمبلی پنڈا تے
 ماریوس۔ ایہنوں ٹھوک کے سوا چاکیتوں نیں تے پھیر سارے کیہ ایس پی او، کیہ ناگا بنا لیں تے
 کیہ پلس کو تراپل نوں دھائے۔ کو تراپل دا شاں سُنیا ای ہونائے؟ ایہہ بھوں دھمیا اے،
 کیوں، 22 واراں تاں ایہنوں ساڑیا نیں۔ خالی ہون جو نہیں مندا۔ جدم ایتھے اپڑی تاں
 ساڑھی تھلڑی جتھے اڈیکدی ہووے۔ گھات چ دو ایس پی او مر گئے۔ ست پھڑتچ گئے تے

خبر سوتر: خبر و سیلے۔ رد: تردید۔ یکڑا: جھوٹھ۔ جتھے: ملیشا۔

رہندے بھٹاں کھا گئے۔ اگلے دن اخبار اس چھپایا، مکملیاں نمانے آدوسیاں دیلمی وڈھ ٹک کیتی اے۔ بُجھ اخبار اس نے تاں مران والیاں دی گنتر سینکڑے دسی۔ اسماں ایہناں خبر اس نوں جھوٹھ دسیا پر کسے ساڑا آکھن نہ چھپایا۔

”پھر مجھے تاں دا کیا کیتو جے؟“، میں بُچھیا۔ ”بُجھ کمیٹی نے جن کچھ ری لائی۔ چار ہزار بندہ آیا۔ ساری کہانی سنیو نیں۔ دوالیس پی اوواں نوں موت سزا منی۔ پنجاں نوں تاڑنا دے کے چھڈ د تو نیں۔ ایہ سارا لوک فیصلہ سی۔ اسیں مخبر اس توں ڈاؤھے ڈکھی آس پر ایہناں دا سارا معاملہ وی کن دھر کے نیبا جاندا اے، اوہ آگوں آپنا گناہی ہونا وی من جاندے نیں۔ لوک آہندے نیں، ”اس کا ہم رسک نہیں لے سکتے“ یا ”اس کا ہم رسک لیں گے۔“ جیہدا رسک لیں تے لوک من جاندے نیں، اوہ نوں چھڈ دیدے آں۔ اخبار اسرا مخبر اس دا مران ای چھاپ دیاں نیں چھڈے گیاں دا کا نہیں دس دیاں۔ حالاں گھنے تاں چھڈ دتے جاندے نیں۔ انج سانوں نرِ خونی بنا دھریا نیں۔ جیوں بناراں دے سانوں کوئی کم ای نہیں آوندا۔ ساڑی لہرو ڈالین دی نہیں۔ ایہ تاں جیوندے رہن تے اگلیاں منٹھی پیر دھیاں نوں جیوندار کھن دا آہر اے۔ بھلاں ہو جاندیاں نیں۔ کئیں وار بے گناہے وی پاس دے بھلکھلے وچ مر تک جاندے نیں۔ پر خبر سوتھ جیوں نقشہ بھکھدے نیں اوہ تاں اکا ای گور بازی اے۔ بچ کسے نوں ساڑانیاں پر بندھ نہیں بُجد اتاں اوہ سانوں دے جھوٹھے یا سچ پلس مقابلے کیہ ہوندے نیں؟ بنا صفائی منگیاں لیاں، جھٹاپٹ قتل۔ ایہ کھڑا نیاں اے؟ ایہناں قتلان اتے تاں بھارتی سرکار پلیسیاں فوجیاں نوں بھادری دے ٹکے، نتف پیے تے بنواری دے افسریاں بھٹاں کھا گئے: نس گئے۔ جن: لوک۔

دیندی اے۔ جنے چوکھے اوہ بندے مار دے نیں اونے چوکھے ای اوہناں نوں انعام کرام
ڈھیندے نیں۔ اوہناں نوں ”سورے“، ”مقابلیاں دے وجری“ ہون دے وڈ تاں
دیندے نیں۔ کوئی ہے ایہناں نوں پچھن والا؟ اسیں ایہناں نوں پچھن دا جگر اکر دے آں
تے سانوں کیہ نال ملدے نیں، ”دیں دھروئی“ ”قوم ڈشمن؟“ پسپر یہم کورٹ دی بے شرمی
ویکھو پکیاں شہادتاں دانہ ہوون من کے وی محمد افضل گرو (پارلیمنٹ حملے دے ملزم) نوں
موت سزا نتا دی ہو۔ ولیل اے بئی سماج داسانجھا اندر لاملزم لئی ایسے سزادی منگ کردا
اے۔ کوتراپل دی لوک پکھری ویچتاں سانجھے اندر لے والے سارے لوک آپوں حاضر سن
تے اوہ ای فیصلہ پئے دیندے سن۔ ایں پکھری دافیصلہ اوہناں بجاں والا نہیں سی جیہڑے
مُدتاں توں عاماں لوکاں توں وکھ ہوئے بیٹھے نیں تے غیر حاضر لوکاں ولوں بولن دادعوئی
کر دے نیں۔

ڈھولاں دی واج اپچی ہو گئی سی۔ بھومکاں داویلا ہو گیا سی۔ اسیں پڑوں ٹرپئے۔ مینوں
آپنیاں اکھاں تے اتبار نہیں سی پیا آوندا۔ لوکاں دا اک سمندر اکھاں ہو گیا سی۔ بہوں ای
سمدھے سادے تے انتاں دے سوہنے لوکاں دا۔ ون سونے لیڑیاں نال سچے بنے لوکاں دا۔
جنیاں نے جنیاں توں چوگھیاں بمبیاں کلڑھیاں ہوئیاں سن بنن پچبیں والیاں۔ اوہناں نے
بہرال اُتے کھمب لائے ہوئے سن۔ مُونہواں نوں رنگیا ہویا سی۔ بہوں ساریاں تے اکھاں
رنگ کے مُونہواں اُتے چٹارنگ پھیریا ہویا سی۔ لوک جتھے دیاں گھن جنیاں سن، رنگارنگ
سائزیاں والیاں، موڈھیاں اُتے نچت رفلاء بنگی۔ بُڈھڑے، ایانے سارے میل ڈھکے پئے

سن۔ جھنڈیاں دیاں محرا باب اسماں نوں ڈھس بیٹیاں دیندیاں سن۔ سورج ترکھا ہو کے اچانک
آیا سی۔ کامریڈیتینگ بولیا۔ وکھ وکھ جنتا سرکار اس دے واہل واناں لوکاں نال گلاں کیتیاں۔
کامریڈیتی 1997 توں پارٹی نال اے۔ ملک قوم لئی اوہ ایڈ اوڈاڈ ھڑکو بن گئی اے جو اورہدی
سوہ ملن تے 700 پلسیا اوہنوں پھڑن لئی انارپنڈ دے آن دوالے ہویا سی۔ کامریڈیتی نوں
ایس کر کے نہیں ہلکیاں کتیاں واکن لبھ دے پھردے جو اوہ بہوں ڈی رائٹک اے تے
اوہنے پلس نوں کئیں تھڑے مارے نیں سگوں ایس لئی جو لوک اوہنوں بہوں چوکھا پیار
کر دے نیں۔ گھر و پیر ہمی تاں اوہدی بریس کر دی نہیں تھکدی۔ اوس چونترے تے آکے
لوکاں نال گل کر دیاں وی ہمڈھے اتے اے کے سنتی پائی ہوئی سی۔ (ایس رفل دی وی
کہانی اے۔ سگوں ہر کسے دی رفل دی آپو آپ کہانی اے: اوہنوں کیینے، کیوں تے کیہدے
توں کھوہیاں)

چیتنا ہمیشہ بخ دی اک ڈھانی نے بھومکال نابری اتے جوڑی ”کھیڈ“ وکھانی۔ گورے
کالونی گیراں دے سراں اتے کاگھا لاء کے اتے ہیٹ پوائے ہوئے سن۔ آدواں جدوں
اوہناں نوں کٹدے تاں سارے پڑوچ کھڑکی پے جاندی۔ گنگا لور دی ڈھانی جیہر اراس کھیڈیا
اوہناں ”ترجمہ پتو“ (آپنی رت دی بھال) سی۔ جگوری مینوں نال نال اٹھا کر کے دسدی
جاندی سی۔ ایس کھیڈ وچ اک بڈھڑی بڈھڑا آپنی دھمی دے پنڈ جاندے نیں۔ جنگل وچ
اوہناں نوں راہ بھل جاندا اے۔ پنڈ دیاں سبھے نشانیاں سڑ گلیاں ہوندیاں نیں۔ کوئی شے
اوہناں دی سیہان وچ نہیں آوندی۔ سلو اجدم نے ڈھول تے ہور ساز وی ساڑھٹے
ہوندے نیں۔ اوہ میاں بیوی آپنی دھمی نہیں لبھ سکدے۔ مینہ پنیدے رہن کر کے

کدھرے کوئی سواہ وی نہیں رہ گئی ہوندی۔ شوہدے دُکھی ہو کے گاؤں لگ پیندے نیں۔
دھی مایپاں دی واج پچھان کے بھڑاں چوں ولدا گاؤندی اے: ساڑے پنڈ دی واج چُپ ہو
گئی اے۔ نہ کوئی چاول چھڑیندے سُندے نیں، نہ گھوہوال تے ہاسے دیاں گلکاریاں پیندیاں
نیں۔ نہ کوئی پرندہ گیا اے نہ کوئی چرند۔ کھیرے دی لاس ای کے ولھیٹ چھڈی اے۔

اوہدا پیو اوہنوں گاؤں وِچ ای ہنگار دیندا اے: میری سوہنی لاڈو، اج نہ رو، جیا اے
جو، اوڑک مرنا اے۔ ساڑے دوالے دے ایہہ رکھ ڈھے پوسن، پھل کھرسن تے پھیر گرا
کے گک دیسن۔ اک دن ایہہ دُنیا بڈھڑی تھی ولیسی۔ اسیں کہناں لئی مردے پے آں؟
اک دن ساڑے لوٹوان لوں پتہ لگ ولیسی، اک دن سچائی پسر ولیسی، ساڑے لوک تھانوں نہ
بھلسن، ہزاراں ورھیاں تائیں نہ بھلسن۔

تحوڑیاں جیہیاں تقریراں ہور ہوئیاں۔ پھیر ڈھول و جن لگ پے تے ناج ہوون لگا
پیا۔ ہر جتنا سرکار دیاں آپنیاں نچیار ڈھانیاں سن۔ ہر ڈھانی آپنا ناج تیار کیتا ہویا سی۔ اوہ
وڈے وڈے ڈھولاں نال اک اک کر کے آوندیاں تے جنگل کہانیاں چوچ کھاندیاں۔ اک پاتر
سبھ ڈھانیاں داسنجھا سی، اوہ سی بھیرا کھوارا۔۔۔ اوس کالیاں عینکاں لایاں ہوندیاں سرأتے
لوہ ٹوپی کسی ہوندی تے اکثر اوہ سگٹ پیا جھکدہ ہوندا۔ اوہناں دے ناچاں دی کوئی شے ولی
کڑک یا مشیر نہیں سی۔ سچ بھائیں پڑھکور پیاتے پھیر ایہہ ہلکور ناج وِچ وندی ٹری گئی۔ چھ
چھ ست ست دیاں پالاں بن گئیاں، جنیاں خنے و کھو و کھ، باہمیں اک دُوبج دے لک
دوالے ولیاں ہوئیاں۔ ہزاراں لوک۔ ایسے لئی تاں اوہ ڈھکے سن۔ دند اکر ایجا جنگل وِچ ایہہ

بھڑاں: کھنڈراں۔ کھیرے: خوشی۔ لاس: رسی، سلسلہ۔ کھوارا: کھاناں کھن والا، کان گُن۔

خُشی پنج کے منائی جاندی اے۔ لوک میلاں بدھی ٹرڈے نیں، کئیں کئیں دن آٹھا کھان پکان تے گان و جان لئی جبڑدے نیں۔ پکاں ج کھمب تے والاں وچ بھل سجاندے نیں، اک دوبے دے لک دوالے بانہواں ولدے، مہوے دی شراب پیندے راتاں نچدیاں لٹگھاندے نیں۔ کوئی دی نہ اکلا گاؤند اے نہ اکلا نچد اے۔ ہورناں گلاں توں اڈا یہہ سارا سُجھ اوس گڑھتل نوں گھلا لکرا اے جیہڑی اوہناں نوں مار نکاون ٹری ہوئی اے۔ میتوں و شواں نہیں آوندا جو ایہہ سارا رنگ مناون پلساں دے گتکاں و چالے پیا ہوند اے سرال اُتے ٹلی آپریشن گرین ہنٹ دی تلوار تھلے۔

پوندتاں پی ایل جی اے دے کامریڈ رفالاں نے پاسیاں تے کھلوتے نچیاراں ول جھاکدے رہے پھیر اوہ دی اک اک کر کے، اوہناں بیکاں واکن جیہڑیاں پانی دے کنڈھے کھلوکے پہلوں تاریاں لیندیاں بیکاں نوں بیکھدیاں رہنڈیاں نیں تے پھیر رہیا نہیں نیں جاندا تے کرم کرنی پانی وچ وڑن لگ پوندیاں نیں، سر کلدے ہوئے ناق وچ رلن لگ پئے۔ پھیر کئیں کئیں میںیاں تے سالاں توں وچھڑے بھیناں تے بھرا، ملپتے تے بچے، سنگی تے ساتھی اک دوبے نوں مل پئے ہوں۔ پالاں ترٹ کے مڑ جبڑیاں ---رتی پیلی بھامار دساوارنگ ساڑھیاں، بھلاں، ڈھولاں تے پکاں دے واورو لیاں وچ کھنڈر لیا۔ ابھی ہے لوکاں دی آبنی فوج۔ چیئر میں ماڈے ایس آکھے دا چج مئی چھاہنے مجھیاں ہوندے نیں تے خلقت پانی جیہدے وچ ایہہ مجھیاں تر دیاں نیں ایس گھڑی پورانتریا کھلہا سی۔

چیئر میں ماڈ۔ اوہ دی ایبھتے سی۔ خبرے سُجھ سُجھ لکھا، پرسی حاضر۔ رتے لال کپڑے دی

گڑھتل: سویلازیشن، تہذیب۔ کرم کرنی: اک اک کر کے۔ چھاہنے: چھاپے مار، نکل پھینپنے، گریلے۔

اک سکرین اُتے اوہدی مُورت بنی ہوئی سی۔ مارکس وی سی۔ نسل لہر داموڈھی تے موہری
 وچار والی چارو موز مداروی۔ اوہ کھروے بلیل وِچ ڈراچھ پُنے، رت تے شہیدی دیاں گلاں
 کر داسی بعضے ویلے تاں جنچ مارن دا پرچار کردا ای جاپن لگ پیندا سی۔ اوں دیہاڑے اوٹھے
 بھومکال دے پڑ وِچ کھلوتیاں میں ایہہ سوچے ہنا نہ رہ سکی جو اوہدی ایس اُتھل دی ڈول
 بارے جانچ پر کھ۔— اُلیل تے بُنتی توں ڈور ہو کے وی۔— کئی جیون بھرپور سی۔ بھلا ایہہ
 آکھدیاں۔— چاؤ وور تارے دے بھرونہ وچوں ای اوہ نواں بندہ جمنا اے جس موت نوں
 ساہوال تے بُنجی لا بھ دے ہر خیالوں مکت ہونائے۔— سوچیا سائُو اوہدے خاباں دی پورتی دا
 بھارا قدمی ورتن دے ایہناں رات دھالمدے لوکاں دے موڑھیاں تے آ پوسی؟
 باہر لی ڈنیا نوں ایتھوں دی ہر شے کڑک تے بے چک و کھالی دیندی اے۔ ایہدا کارن کتیاں
 پوڑیاں وچوں لگھ کے بنی پارٹی دے بلیاراں دا آکھن بولن اے۔ ایہنوں اسیں کُسیوا دے
 کھاتے وی پاسکدے آل۔ چارو موز مدار نے کہیا سی، ”چین دا چینی میں ای ساڑا چینی میں اے
 تے چین داراہ ای ساڑا راہ اے۔“ اوہدے ایس آکھے دا ای سٹاں نکسلیاں چڑھدے پاکستان
 وِچ جزل یکجی خال ہتھوں لوکاں دی وناہی ویکھ کے وی چچپ کیتی رکھی سی۔— کیوں، چین
 پاکستان دا جھٹ سی۔ ایہہ چچپ کمبوڈیا وِچ ہزاراں لوکاں دے مران اُتے وی رہی۔ ایہہ چچپ
 چینی تے روسی اُتھلاں دیاں دو ہیکیاں اُتے وی سی۔ تب بت پوڑاے اُتے وی نکسلیاں چچپ ای
 وٹی رکھی سی۔ نکلی لہر دے اندر دی ڈاڈھ دھنگان اُتے وی ایہا چچپ پسرا رہی، حالاں

مودھی: بانی۔ ڈراچھپُنا: ڈاڈھپُنا، مار دھاڑ، والنس۔ ڈول: نقش، بستہ۔ جانچ پر کھ: ایلیے سز، تجزیہ۔
 اُلیل: ایموشن۔ بُنتی: ٹیکچپ۔ وناہ: تباہی، خاتمه۔ بُنجی لا بھ: ذاتی مفہاد۔ مکت: بھٹھیا ہویا، ازاد۔ بھارا: ذمہ۔
 کُسیوا: سیوادالٹ، ڈس سروس۔ جٹ: حلیف، ایلائی۔ اُتھلاں: انقلاباں۔ دو ہیکیاں: زیادتیاں۔

ایہدی صفائی دین ڈھیر اوکھا اے۔ پر کیہ نکلی لہر دیاں کیتیاں کا گنگر س تے بی جے پی دے پنجاب، کشمیر، دلی، ممبئی، گجرات۔۔۔ وِچ پائے گند نال ساواں گنیاں جاسکدیاں نیں؟ تراہویں ٹکر اوال دے ہوندیاں وی چارو موز مدار آپنے لکھے بولے وِچ سُفْنے گر سی۔ اوہدی بنائی پارٹی (تے اوہدے توں بننے دھڑیاں) نے ای بھارت وِچ اُتھل دا سُفنا جیوندا رکھیا اے۔ ایہہ سُفنا حاضرنہ ہوند اتاں سماج دا کیہ حال ہونا سی۔ ایس پاروں اسیں چارو موز مدار اُتے کوئی کرڑا فیصلہ نہیں صادر کر سکدے۔ گاندھی دے اہنسا واد تے امانت داری والے کپھنڈ وِچ پھیساں تے اسیں چارو موز مدار نوں اکا نہیں رد سکدے۔ گاندھی دی امانتی سوچ کیہ آکھدی اے، گوہ کر وکھیے ہاں بھلا۔ ”امیر بندے کوں اوہدی دولت رہن دتی جاسی، ایہدے وِچوں اوہ آپنیاں بخی لوڑاں اُتے جنی چاہوے پیا خرچے، رہندی دا اوہ امانتی ہو سی تے اوہنوں سماج دے بھلے لئی ورتی۔“

نکلیاں نوں بے کر ک رانن والے بھارتی راج پر بندھ دے اجو کے زار اج اوہا گل پئے کردے نیں جیہڑی چارو موز مدار کننا چ پہلاں کر گیا سی: چین داراہ ای ساڑا راہ اے۔ ہے ناٹھا چالا۔

چین داراہ وٹ گیا اے۔ چین جگت مل طاقت بن گیا اے، ہور ناں لوکاں داشکار پیا کردا اے، ہور ناں لوکاں دے ویلے پیا جھپد اے۔ پارٹی اج وی اوہا اے، نِراسوچ ای وٹائی سُونا۔ جدوں پارٹی غرض وند ہووے (جیویں دند اکر ایا وِچ اے) لوکاں نوں پتیا وندی تے اوہناں تول: ناکر، تقابل۔ تراہویں: دہشتناک۔ ٹکر اوال: تضاداں۔ لکھے بولے: لکھتاں تقریراں۔ سُفْنے گر: وِثرزی۔ کپھنڈ: فریب۔ امانتی: ٹرٹی۔ بے کر ک: بے ترس۔ رانن: لکچن۔ راج پر بندھ: سٹیبل مشٹ۔ پتیا وندی: مناندی، پیار جاندی۔

دیاں لوڑاں دادھیاں کر دی ہو وے تاں پھیر اوہ ای کھری لوکاں دی پارٹی تے اوہدی فوج
ای کھری لوکاں دی فوج ہوندی اے۔ پرانچل مگروں ای بیو پیار سانگا کیوں اڈول ای تیسیے
بھریا ہو جاندی اے۔ لوک فوج ای لوکاں اُتے چڑھائی کر دیاں ڈھل نہیں لاوندی۔ اج پارٹی
دندا کر انیا وچ باکسائٹ پہاڑاں تھلے لگی رہن دینا چاہو ندی اے، بھلک نوں وی کیہ اوہ ایہا ای
چاہو سی؟ پر کیہ اسیں بھلک دے اندر یئے سہیٹ کے اج ہتھل ہو بھوئے؟

ناچ ساری رات چلانسی۔ میں پڑا عج آگئی۔ ماسے جاگدی سی۔ اسیں دھمی تائیں گلاں
کر دیاں رہیاں۔ میں اوہنوں نزو دادی شاعری دی آپنے والی کتاب (کمپنیزورس) دے
دلتی۔ اوہ مینوں مُڑمُڑ کے پچھی جاندی سی، ”لوک سانوں کیوں سوچدے نیں؟ پڑھیار کیہ
آہندے نیں؟ مینوں جنیاں دی لہر داوس، اج کل اوہدے وڈے مُددے کیہ نیں؟“ اوہ
میریاں لکھتاں دا پچھمن لگ پئی۔ میں اوہنوں آپنے سارے گھڑ مس دادس دیتا۔ پھیر اوہ آپنا
دسن لگ پئی۔ پارٹی وچ اوہ کیوں آئی سی۔ اوس دسیاء اوہدہ تھے پچھلی متی پلس نے مار دتا
سی۔ جھوٹھام مقابلہ بنائے۔ ناشک توں پھریاں نیں تے پھیر مارن لئی وارنگلے گئے۔ تسلیہا
وی کیہرا کوئی چھڈیا ہونا نیں۔ اوہ اوہنوں ملن پئی جاندی سی راہ وچ ای اوہدے پھرے جان
دی خبر ہو گئیوس۔ اودوں توں اوہ جنگل ورچ سی۔ لمی چپ مگروں اوس دسیا ایس توں کئیں
سال پہلاں اوہ اک ہور جنے نال ویاہی ہوئی سی۔ اوہنوں وی مقابلے وچ مار دیتاں نیں۔ پر
جھوٹھے نہیں اصلی مقابلے وچ۔

میں آپنی جھلکی اُتے لمی پئی ماسے دے ورھیاں بدھے ڈکھ دا سوچدی ساں پئی، پڑتوں
ڈھل: دیر، چر، سُتی۔ باکسائٹ: الیو مینیم رلی میٹی۔ مُددے: ایشوز۔

آوندیاں ڈھولتے لوکاں دے ہاسے کھیڈے دیاں واجاں میرے کئیں پیندیاں پیاں سن، سبھ کجھ ای ورھیاں بدھا سی۔ چارو موز مداروی تاں ورھیاں لمی لڑائی ای آکھدا اے، ایبو ماوکسٹ پارٹی داٹھلا ٹیچا ہویا۔ ماوکسٹ امن لئی گل کرنی چاہوندے نیں۔ جنگلوں باہری دُنیا وساہ نہیں کھاندی۔ اوہدے بھانے ایہہ ماوکشان داچتراءے۔ ایہدے اوہلے اوہ ہور سُنگھنے ہو سن، ہتھیار اکٹھے کرسن تے پھیر ایہا ورھیاں لمی جنگ چالوں کھسن۔ ورھیاں لمی جنگ ہے کیہ؟ تراہ پان لئی ایہنوں لمی آکھدے نیں یا آپنے لڑن ڈھنگ توں ای ایہہ تراہویں ہو جاندی اے؟ جے دندکر اینا دے لوک 30 سالاں توں ایہہ لمی لڑائی نہ لڑدے پئے ہوندے تاں اج کیہرے حالیں ہوندے؟

نِرا ماوکسٹ ای لمی لڑائی لڑدے پئے نیں؟ بھارت جدوں دا آپ مُختیار ملک بنیا اے اودوں دا کالونی گیر طاقت ہو گیا اے علاقیاں تے ملاں پیاماردا اے تے جنگ پیا لڑدا اے۔ ایہہ سیاسی معاملیاں نوں فوجاں چاڑھ کے بدھنوں کدیں نہیں سنگیا۔— کشمیر، حیدرآباد، گوا، ناگالینڈ، منی پور، تیلنگانا، آسام، پنجاب، لہندے بنگال دی ٹکسل لہر، بہار، آندھرا پردیش تے ہن و چلے بھارت دے ٹابری وال تپے نوں ای وکیھ لوو، ٹھہانوں سارا چاٹن ہو جاسی۔ لکھاں بندہ ایس بے کر ک مار گھتیا اے، ہزاراں نوں تیئے دتے نیں۔ سائنس رکھیا اے لوک راج دا اوہلا۔ ایہناں جنگاں وچ کون مارے ہو؟ مسلمان، عیسائی، سکھ، کمیونسٹ، ڈلت، ٹابری وال۔ سارے ای ٹکروں آتر لوک۔ گناہ ایہناں دا اینا اے ایہہ بھورے چنگلوں انکاری ہوئے نیں تے پورے داحساب پچھ بیٹھے نیں۔ کیوں نہ منیے بھارتی ریاست اُچ ذاتے ہندو وال دی

آتر: مُتحان۔

ریاست اے (پارٹی بھاویں جیہڑی مرضی پئی ہووے۔) ایہہ ہورنال سمجھناں نال کرو دھ ورتندی اے۔ ایہدالوکاں نوں اک ڈوج دے ہتھوں مروان دا کالونی گیر لمحن و لکھ لwoo۔ ناگیاں تے میروان نوں چھتیں گڑھ، سکھاں نوں کشمیر، کشمیریاں نوں اڑیسہ، تاملاں نوں آسام وچ لڑن گھلڈی اے۔ ایہہ نہیں لمی لڑائی؟

کالونی گیر: کالونیل۔ لمحن: ڈھنگ، وسب، چالا، ورتارا۔

3

سُسکھی تاریاں جگی راتتے رکھیاں کھرویاں سوچاں۔ سکھدیو آپ ای مُسکدا ہووے، اوہدے مُونہہ اُتے کمپیوٹر سکرین دی لوع پئی پینڈی سی۔ گھالی بندہ سی۔ میں ہاسوہینی دا پچھیا۔ کہنن لگا، ”پچھلے سال سچھ اخبار یئے آئے سن، جھومکاں میلے۔ دو اک دنال لئی۔ اک جنے میری رفل چاکے آپنی فوٹو آپے پیش کی۔ پچھانہہ پرتیاتے مانوں ای ماڑو مشیناں تے ہور خبرے کیہے کیہے بننا چھڈیوں۔“

ناچ نہیں سی کیا اجے، دن اگ پیا سی۔ پالاں اجے توڑی بجھیاں سن، سینکڑے گھبریت گھبریٹیاں نجی جاندے سن۔ ”ایہناں دا چوہ نہیں بھرنا“، کامریڈ راجو بولیا، ”جنما چرا اسیں سانجھ سلیٹ نہیں چھوہندے۔“

میں پڑوچ کامریڈ ڈاکٹر کول جا اپڑی۔ اوہ ناچ کھاڑے دے کنڈھے ڈاکٹری لائی بیٹھا سی۔ میں اوہدیاں گھبھلیاں گھبھلیاں گھلھاں چمُوساں۔ تیہیاں دی تھاں ایہہ اکلا ای کیوں گھالی: محنتی، مشقتی۔ سانجھ سلیٹ: بخہ سیٹ۔

اے؟ ڈاکٹر تاں ہزار نہیں سی ہونا چاہیدا؟ دندا کر انیاچ لو کیں خیریں نیں؟ اوہدے ولدے میری رت جمادی، پی ایل جی اے والیاں سنے جنے دی لوک ڈٹھے سائو سیھ دی ہو موگلو بین پخ توں چوچا لے ای ٹکلی سی (بھارتی تیویاں دی ہو موگلو بین حد 11 منی ویندی اے) دوسال دے ماڑو اینیما پاروں ٹی بی داروگ اٹھ پیا اے۔ نکے بالاں نوں چکنائی دی گھاٹ اے۔ ڈاکٹری بولی چ ایہہ گھاٹ کوا شیئر کور اکھواندی اے (ایہہ ناں گھانا دی سمندر کنڈ حلی بولی ”گا“ توں آیا اے۔ جانے اک بچ حا لے ماں دے تھنیں ای ہوندا اے تے نوا جم پوندا اے۔ ایہدے نال پہلے بال واڈھ بچھڈا او تا جاندے۔ ڈوڈھ دی گھاٹ پوری کرن لئی ہور کوئی شے تاں ہوندی نہیں، ایس کر کے اوہ بال تھن تڑٹ ہو جاندے تے اوہدا سنجھلا ڈکی جاندے) ”انج ایتھے بیافرا والا حال تاں نہیں ہو یا“، کامریڈ ڈاکٹر دسد اپیاسی، ”میں پنڈاں ہوچ دی جانچ کیتی اے، پر اجھی کوئی واپری ڈھنی نہیں۔“

پھیر ایتھے ملریا، پھیاں نوں چھک، کدو کیرے، کنماں دندال دا سُجن تے ایکی نوڑھیا جیہے روگ واڈھو نیں۔ (ایکی نوڑھیا amenorrhea ہوندے گھریاں نوں، جدوں اوہناں دے دن چالو ہوندے نیں۔ کھادھ خوراک دی تروٹ پاروں یا تاں بجھ ولیے لئی دن آؤنے رُک جاندے نیں یا پھیر سدا لئی ای بند ہو جاندے نیں۔)

ایس جگل چ دو اخانہ تاں کوئی ہے نہیں۔ اک ادھا گاچی روپی چ ای ہے۔ نہ ڈاکٹر نہ دوائی۔ ڈاکٹر ہن آپنے دونہہ چونہہ سنگیاں سنے ابو جحمد جاءو سی۔ کپڑیاں توں دی اوہ کامریڈ ڈاکٹر سی۔ اوس ڈریں (وردی) پایا دا سی۔ ویریاں نوں جھل جائے تاں تھاں مار دیاں سکنٹ نہ

تروٹ: کمی، ٹھڑ، گھاٹ۔

لان۔ کامریڈ راجو دیا ایتھے لگیاں بچاء نہیں، کوچ کرنا پوسی۔ بھومکالوں ٹرے تاں ہر پاسیوں و دعیا ہوون گلگ پئی:

لال لال سلام، لال لال سلام

جانے والے ساتھیوں کو لال لال سلام

پھر ملیں گے، پھر ملیں گے

دندا کر انیا جنگل میں پھر ملیں گے

”جی آیاں“ تے ”مژ میساں“ ایتھے رسی بول نہیں ہوندے۔ ہر کسے نوں سُر ہوندی اے اوہدے ”مژ میساں“ آکھن وچ ”خبرے ہن ملائے کہ نہیں“ بولدا ہوندا اے۔ کامریڈ نرمدا، کامریڈ ماں سے تے کامریڈ روپی وکھ وکھ لاہماں نوں ٹریاں نیں۔ ”خبرے وت میساں کدیں؟“

اک واراں مُڑا سیں ٹرکھلوتے۔ گرمی روز دیہاری و دھنڈی پئی سی۔ کملانے میرے لئی تین دو دا سبھ میوہ کھوہ لیا۔ چیکوور گا سواد سی۔ مینوں املی دا چیٹ لگ گیا۔ ہن اسال اک نئی کنڈھے ڈیرالایا۔ جنے جنیاں وکھ وکھ ڈھانیاں بنائے واری سیتی نہاون لگ پئے۔ شام ویلے کامریڈ راجو نوں بسلکشان (خبرال) داؤپور ایکٹ آگیا:

فوجاں پلسال دے چڑھ آؤن، پھر ٹیتے بندیاں دے عدالتاں چ پیش نہ کران تے وکھ وکھ پنڈاں ضلعیاں وچ سلگیاں ساتھیاں دے مریجن دیاں۔ کئیں ناں پتہ لگ گئے سن تے کئیں پتہ لگنے کن۔

تیں: ندی، دریا۔ واری سیتی: واری سر۔

ہور پچھلیاں تریکاں دیاں کنیاں ساریاں اخباراں سن۔ رنگ رنگ سُرخیاں والیاں۔ اک سُرخی تاں سیاسی موسم دی کھلی دس پاؤندی سی: کھدیڑو، مارو، سمرپن کراوے، میٹھاں سی: وارتاکے لئے لوک تنتر کا دوار گھلا ہے۔ اک ہور اخبار دسدی سی: ماوئسٹ پیسے اکٹھا کرن لئی بھنگ پوست اگاندے پئے نیں۔ اک دی سودھی آکھ ویچ ساڑے ڈیرے تے پھیرے ٹورے دی ساری تھاں پلس دے بھاں جو دسی پی سی۔

کمیونسٹ مُندے گریاں اخباری کتراں توں پڑھنا شدھ کر دے نیں۔ اوه پڑاء دوالے پھر دیاں اچی اچی ماوئسٹ ویری مضمون پڑھدے نیں جیویں ریڈیاں دے بلارے بولدے نیں۔

نوال دن۔ نویں تھاں۔ اسیں اسرپنڈ دے باہر ڈیرہ لا لیا سی۔ مہوے دے سُنگھنے رُکھاں تھلے۔ مہوا بھلاں تے آیا ای سی۔ اوہ دیاں کیریاں پیلیاں ساویاں ڈسال جنگلی فرش اُتے موتیاں واکن پیماں جا پیدیاں سن۔ ہوا وج اوہناں دی کجھ سر نوں چڑھدی سُنگدھ رپھی پئی سی۔ اسیں بھٹپال سکول دے بالاں نوں اُٹکین ڈڑھے ساں۔ ایہہ سکول اوں گنار پلس ٹاکرے صدقہ بند ہو گیا سی۔ پلس ایہدے وج چھاؤنی پائی سی۔ بال پچھانہہ گھر اں نوں ٹر پئے سن۔ ہور نال کنیاں تھاواں دے سکوالاں نال وی ایہا ورتی سی۔

کامریڈ تھی تے کامریڈ و نو دسانوں کنی ای دُور جناتن سر کار دابنا یا سنجائی پر بندھ و کھاون کھدیڑو: اکھیڑو، پیو، دبل چاڑھو۔ سمرپن کراوے: سُر بینڈر کراوے، تھیمار سٹھواوے۔ وارتا: ڈائیلاگ، گل بات۔ لوک تنتر: ڈیبو کریسی، پرچی راج۔ دوار: بُبہا۔ سودھی آکھ: ایڈیٹوریل۔ شدھ: صاف، درست۔ کیریاں: کھلاریاں۔ ڈسال: کلیاں۔ سنجائی: آپاشی۔ پر بندھ: بند و بست، نظام۔

لے گئے۔ وڈے وڈے پکے تلاء بنے سن۔ کامریڈ نتی وہی بھی ج آوندیاں اوکڑاں پی چ دس دی سی۔ دوپر تی شت زمین پیچھوی سی۔ ابو جحمد وِچ دس ورھے پہلاں ہل وہن داکے نیا وی نہیں سی کدیں۔ دوچے بنے گاچی روی وِچ پیوندی نیں تے رسائی دواوں راہ پیماں کر دیاں نیں۔ ”سانوں وہی بھی کھاتے وِچ تُرت ساتھ لوڑیداے“، کامریڈ وِنو د کھیا، ”نیں تے ان گھاٹک دواوں دے سیانے بندے تھوڑی چھنی وی مدت کر دین تاں ساڑا بھوں سور جاوے۔“

کامریڈ راموجنا تن سرکار دی وہی بھی داوا بھلی اے۔ اوہ سانوں بڑے مان نال اوہناں پیلیاں تے پھر اندر ہیا جیہناں وِچ چاؤں، توں، گڑھے تے گو بھی ہوندی سی۔ پھیر اوں سانوں سنجائی لئی بنایا اک، بہت ای وڈا تلاء و کھایا جیہڑا اصلوں سکا پیاسی۔ ایہہ کیہ اے؟ ”ایہہ میں ہیاں وِچ وی سکا ای رہندا ے۔ پیا ای کوئی تھاویں نیں“، اوہ پھکروں مسکیا، ”ساڑا نہیں لوٹو سرکار دا پیماں نا۔“ ایتھے دو ویہار نال نال چلدے تیں: اک جناتا سرکار دا، دو جا لوٹو سرکار دا۔

”سانوں راننا چاہوندے نیں نرا کھنخ پاروں نہیں سگوں ایں لئی جو اسیں دُنیا لوں ویہار ای ہور گنگ دادیو آں“، کامریڈ دینو مینوں دیسا سی۔

بندوق نال گرام سوراج نوں اسیں ابے ویجھوں نہیں آکھ سکدے۔ اوڑکاں دی بھکھ تے بیماری اے، پر ایسے ویجھوں ویہار دیاں آسائ لوادیاں نیں۔ پوری دُنیا لئی نہیں، الا سکایا پرتی: فی۔ شت: سو، 100 پیچھوی: سیراب ہوندی۔ رسائی: کیمیکل، کیمیائی۔ گھاٹک: نقشان ده، مُضر۔ والی: ذمے دار۔ ویہار: سُسٹم، متال۔ جناتا: لوک۔ رانا: کُچلنا۔ کھنخ: کھانا، معدنیات۔ گرام: پنڈ، گراں، گراں۔ سو: آپنا۔ ویجھوں: یلٹر نیٹو۔ اوڑکاں: اخیراں، انتا۔

دی لئی نہیں، ہور تاں ہور پورے چھتیں گڑھ لئی وی نہیں، پر آپنے لئی سرپر۔ دند اکر ایسا
لئی۔ ایہہ ڈنیا دا سبھ تھیں گجھا بھیت اے۔ ایس آپنی بر بادی اُتے ای ویجوں ویہار دیاں
نیں ہیاں رکھ دیتاں نیں۔ ہرون دے اول کوں دے اُٹ ایہنے آپنے جیوندے رہن داؤں
بنالیا۔ ایہنوں لوڑ اے مدت دی تے سپنیاں دی۔ ڈاکٹر، اُستاد، واہک لوڑیدے نیں
ایتھے۔ نہیں چاہیدی تاں جنگ نہیں چاہیدی۔ تے جنگ ای سرتے پئی تاں ایہہ لڑنوں
کنڈنہ موڑسی۔

اگلے بُجھ دن میں بہوں ساریاں جنیاں نوں ملی۔ ایہہ وکھ وکھ سُہنجاں وچ کم کر دیاں
سن۔ میں مر تجے لوکاں دے ٹبرال نوں وی ملی تے اصلوں عام لوکاں نوں وی جیہرے
ایہناں ترٹھ مارے دنال وچ ڈنگ پئے ٹپاندے سن۔

نارائی پور ضلعے دیاں تن بھینیاں سکھیاری، سکدیئی تے سکالی نال ملنی ہوئی۔ تئے
چالیہاں دے پیٹھے ہو سن۔ بارال ورھیاں توں کرانٹی کاری آدواں سی مہلا سنگھٹن وچ سن۔
پنڈاں وچ پلس آپوے تاں لوک ایہناں ول ای ویکھدے نیں۔ سکالی دیسا، ”پلس دو سوتاں سو
واجھتا ہوندی اے۔ پیندیاں سار گہنے، چوپے، پشو، بھانڈ اٹنڈر، تیر کمان ہرشتے ہو جھ لیندی
اے۔ ہور تاں ہور ٹھاچا قووی نہیں چھڈ دی۔“ انار وچ اوہناں دا گھر دوواراں ساڑیا گیا۔
اک واراں ناگا بٹالین نے ساڑیاتے دوجی واراں سی آرپی ایف نے۔ سکھیاری نوں پھر کے
لے گئے۔ جگداں پور جیل وچ اوہ سوت مہینے ڈھکی رہی۔ ”اک واری پئے تے پنڈا ہر جنا ای

سرپر: ضرور، لازمی۔ ون: رنگ، قسم۔ اول: جو دل نال نہ ہو وے، بھیڑا۔ کوں: گلڈنگ، گلڈھب۔

ڈول: نقشہ، بنت۔ سُہنجاں: تنظیماں، بیراں۔

یک کھڑیو نیں، اکھے سارے نسل نیں۔ ”سکھیاری جنیاں تے بال اکٹھے کیتے تے تھانہ گھیر کھلوتی ہئی جنے چھڈو تے ہئی آں۔ ”جدوں وی کسے نوں پڑ لیجان“، سکدیئی کھیا، ”جھٹ اپڑو تے لکھا لکھائی توں پہلاں ای بندہ چھڈا لو۔ لکھا لکھا لین تاں اوکھا ہونداے۔“ سکھیاری کی جنی سی جدوں آپنے ای لوکاں چک کھڑی تے اک بڈھڑے نال دیاہ دی۔ اوه او تھوں نس کے آپنی بھین کوں اپڑ گئی۔ اج اوہا سکھیاری لوکاں دے جلسے لاوندی تے تقریر اں کر دی اے۔ جنے اوہدی اوٹ بھالدے نیں۔ میں پُچھیا، پارٹی تینوں کیوں لگدی اے؟ کہن گئی، ”نسل واد کا مطلب ہے ہمارا پریوار۔ جدوں دھاڑا پین داسنداے آں، جاپدا اے آپنے ٹبر نوں سٹ آوبی اے۔“ میں اوہنوں پُچھیا، ”ماڈا پتہ ای کون سی؟“ اوه جدی مُسکائی، ”آگو سی۔ اسیں اوہدے شفے نے لئی کم کر دے آں۔“

میں کامریڈ سوماری گاؤے نوں ملی۔ ویہیاں دی سی۔ وچوں دوورھے قید کٹی ہوئی سا سو جگدال پور۔ 8 جنوری 2007 نوں 740 پلیسیاں انار پنڈ نوں گھیرا گھتیا تاں او تھے ای سی۔ پلیسے عوہ ملن تے کامریڈ نتی نوں پڑھن آئے سن پر اوہ ایہناں دے آون توں پہلاں ای ٹر گئی سی۔ پنڈ دی جتھ حاضر سی۔ سوماری وی جتھن سی۔ پلس دن چڑھدیاں نال گولی چلان لگ پئی۔ دو منڈےے جھٹا پٹ مار دتیوں نیں۔ پھر تباں منڈیاں نوں رکھاں نال بخھ کے گولی ماریوں نیں۔ سوماری نوں اینا کو ماریوں نیں جو موت توں پوٹا و تھرہ گئیوں۔ پھر پلس نے ٹریکٹر ٹرالی وچ لاشاں نال سوماری نوں وی بہایا تے نارائن پور لے گئے۔

میں شہید کامریڈ دیپ دی ماں چامری نوں وی ملی۔ اوس دیساپس نے اوہد اپتر مار کے اوٹ، پناہ، اوہلا، سہارا۔ پریوار: ٹبر، گنبد۔ دھاڑا: حملہ، ڈاکہ۔ لجردی: شرمندی، سنگدی۔ جتھ: ملیشا، ہتھیاز و ذل۔ جتھن: جتھے دی ممبر۔ رگھ: مٹھ۔ ملے لائیاں: ٹکانے لائیاں۔

لاش کھبے نال بخھ دتی جیوں پشو ہووے۔ پھیر انجے کھبے نال بجھی لے ٹرے۔ (لاشان پیش کر کے ای نگ انعام لیندے نیں، چھڈ جان تاں کوئی ہور پیٹی بھرا چک کے لیجا سی تے انعام کھرا کر لیسی۔) چامری پچھے پچھے بھجی۔ اوہناں دے تھانے اپڑن تائیں لاش نگ منگی رہی۔ پُلس کے ڈھابے تے چاءکشان لئی کھلوندی تاں لاش سڑک تے ای چھڈ دیندی۔ چاءکشان دا اوہ کے نوں آندہ دیندی۔ ذری نقشہ چھک ویکھو ہاں ماں آپنے پُتر دی لاش مگر جنگل وچ بھجی جاندی اے، پھیر بجھ دواڑی کھلو کے خونیاں دی چاء مگن دی اڈیک کر دی اے۔ اوہناں چامری نوں نندے دا کفن دفن کرن لئی لاش نہیں موڑی۔ بس اوس ٹوئے دی رُگھ 3 گو مٹی ای دتی جیہدے وچ اوہناں اودن ماریاں دیاں لاشان بلے لایاں 4 سن۔ چامری وٹہ لینا چاہوندی اے، بدله کو بدله۔

مارس کو لا جناتن سرکار دے پختے مبرار نال دی میرا میلہ ہویا۔ اوہ چھیدیاں پنڈاں دے پر بندھ کار سن۔ اوہناں مینوں پُلس چھاپیاں داحال شنایا: راتاں نوں تِن چار سوتے کدیں ہزار پلیسے جڑ آوندے نیں۔ پنڈ دوالے گھیرا گھت کے سویر ہون دی اڈیک چ بهہ رہندے نیں۔ سویرے جیہرے کوئی لوک آپنیاں پیلیاں نوں نکلنے نیں اوہناں نوں نپ لیندے نیں تے پھیر اوہناں نوں بوبی ٹریپس بنائے پنڈ اندر وڑدے نیں شکار تائیں پنجن لئی۔ (بوبی ٹریپس گونڈی بولی دا ای لفظ بن گیا اے ہن۔ جدوں کوئی بوبی ٹریپس آکھدا یا سند اے مشکرا پیند اے۔ جنگل جھوٹھے سچ بوبی ٹریپس نال بھر بیجا پیا اے۔ ہور تاں ہور پی ایل جی

پر بندھکار: بندو بستی۔ بوبی ٹریپس: چور چندنا، بور۔

اے ٹوں وی پیرانے پنڈاں وِچ وڑن لئی اگوائی کرن والیاں دی لوڑ پے جاندی اے۔) اک واراں جدوں پُلس پِنڈ وِچ وڑدی اے تاں پہلاں گھر لئندی اے چیز اں چوری کر دی اے تے مڑچھوک دیندی اے۔ نال کُتے دی ہوندے ہو۔ اگوں کوئی اڑے یا نس دی کرے تاں کُتے اوہنوں پے جاندے نیں۔ چھوچیاں تے پشوں دا بچھا کر دے نیں۔ پُلس گولیاں مار دی اے تے پھیر توڑے بھر کے نال لے کھڑدی اے۔ ایس پی اوپُلس لے کے چڑھدے نیں۔ لوکاں دے گہنا پیسے لکان دا پتہ ہوندا نیں۔ ایس لئی پھر کے نال یا جاندے نیں۔ پھیر اودوں تائیں نہیں چھڑدے جدوں تائیں سارا مال متاع نہیں کڈھوا لیندے۔ نکلاں دے ”ڈریس“ وی کئے کئے نال لیائے ہوندے نیں۔ کے ٹوں وی مار کے ایہہ ”ڈریس“ پوا دیندے نیں۔ نکلاں ٹوں مارن دے پیسے جو لیندے نیں۔ ایس لئی لوکاں ٹوں مار کے نکل دھما2 دیندے نیں۔ پِنڈ واسی گھریں رہندے دہلدے نیں۔

اڑوں 3 تے شانت 4 نظر دے ایس جگل وِچ جیون اکا ای فوجیا یا 5 یہا اے۔ فوجی ورتوں دی لفظالی دا ہر کوئی جاؤ اے۔ کارڈن، سرج، فائرنگ، ایڈ و انس، ری ٹریٹ، ڈاؤن، ایکشن دا سیانیاں ٹوں کیہے ایانیاں ٹوں وی پورا پتہ اے۔ واڑھیاں ولیے لوک پی ایل جی اے ٹوں سدمار لیندے نیں ہئی کم کر دیاں دے راکھے ہوون۔ بزارے جاوں تاں ہے ای فوجی چڑھتل۔ ہٹ بزار مخبر اں سو گھیاں نال بھرے پے نیں۔ پُلس پیسے دے کے پنڈاں توں لیاںدی اے۔ ناراکن پور وِچ تاں پورا مخبر محلہ اے۔ ایتھے کوئی چار ہزار مخبر رہندا اے۔ جنے ہئیں

ڈھاون: مشہور کرن۔ اڑوں: ان ہل، بے حرکت۔ شانت: چپ، امن۔

فوجیا یا: ملٹری ائیزڈ، فوجی و طیرے وِچ آیا یہا۔ سو گھے: جاسوس۔

بزاریں نہیں جا سکدے۔ جنیاں ای جاندیاں نیں۔ اوہناں دی وی نئی نئی کیڑ کا گانگ رکھی جاندی اے۔ ذری کوئی شے ودھ لے ہم تاں پُلس کا ٹھیں چھپت پوندی اے، ایہہ غسلان و استپنیاں لیندیاں جے۔ دواویچوں الُوں حکم اے کے نوں وی واڈ ہو دوانہ دین۔ گھٹ مل تے کھنڈ، چاؤل، مٹی دا تیل دیندے ڈپ پُلس تھانیاں لائے بنیدے نیں۔ لوک پچھے تجھ توں ڈردے ایتھے پیر نہیں دھردے، کوئی شے خریدنی تاں گل ای اگلی اے۔

ایس سارے ورت ورتارے دی روک لئی اک مٹھ قوماں دیاں بنائیاں شقاب ڈور کئے کاغذ اول وچ ای د فنیچیاں پنیاں نیں۔

پندھ لے لھاسی۔ باہل ای تحک گئی ساں۔ کملاتا پانی دتا۔ انھیرے وچ اک رکھ دے اوہلے میں نہالیا۔ روٹی دی بھکھ نہیں سی رہی۔ رتی اکھ لان میں سون تھیلے وچ گھسر گئی۔ کامیڈر اجو نے ٹرپون دا ہو کادے دتا۔ اکثر ایسا پیاں بوندا سی، پر اج دی راتے وسوس باہر اسی۔ اسماں کھلی چراند وچ پڑاے کیتا سی۔ دوروں گولے چلن دی واج آئی۔ 104 لوک ساں۔ اک واریں پھیر پال بخھیں ٹرنا پیا۔ پینڈیاں دی ترلاٹ پچی پی سی۔ کئے لوندر دی سگندھ پی آوندی ہووے۔ کوئی یارھاں گو جے رات کٹی دی تھاویں اپڑے۔ ایہہ پڑیاں والی ابھروں تھاں سی۔ اوہوا صفح بندی۔ اوہوا حاضری۔ کئے ریڈیو لا دتا۔ بی بی سی لال گڑھ لہندے بگالے ایسٹرن فرنٹیئر رائفلز دے کیپ اتے ہلے دی دس پاؤندی پی سی۔ سٹھ ماڈکسٹ موڑ سائیکلاں اتے دھائے سن۔ چوداں پلیسے مارے گئے، دسماں دی خبر سار نہیں۔ ہتھیار کھس

کیڑ کا گانگ: خبر، ٹھوہ، بڑک۔ اکٹھ قوماں: یونائینڈ نیشنز، اقوام متحدہ۔

چاند: چ اگاہ۔ سگندھ: خشبوئی۔ پڈیاں: چٹاناں۔

گئے۔ صفائ وچ کھیڑا جیہا پنگر پیا۔ ماڈکسٹ آگو کشن جی نوں ریڈیو پیچھیار پیا پیچھدا سی، ”مار دھاڑ چھڈ کے کدوں گل کرن تے آسو؟“ ”جدوں آپریشن گرین ہنٹ بند ہو سی۔ چدمبرم نوں دسو پھیر جیڑے دیلے مرضی گل کروے۔“ اگلی پچھو: انھیرا ہو گیا اے، ٹسیں بروڈی سرُنگاں لادِ تیاں نیں۔ اودھر سمجھ ساہی امدت آگئی اے، ایہدے تے وی دھاوا کرسو؟ کشن جی: ہاں، نہیں تاں لوک مینوں پھنڈ سن۔

صفائ وچ کھل 3 ابھری۔

سکھدیو نے سودھ کیتی، ”ایہہ ہمیش بروڈی سرُنگاں آہنڈے نیں۔ اسیں بروڈی سرُنگاں نہیں، آئی ای ڈی ورتئے آں۔“

ہزار تارے ہو ٹل وچ نمزِ اک سکھال کرہ۔ کجھ کھچ گئی ساں۔ مینہ پین لگ پیا۔ کوئی نہ نہما ہسد اہو وے۔ کملانے میرے اتے اک ہور جھلی سٹ دی۔ مینوں ہور کیہ چاہیدا سی؟ سارے آپ آپنیاں جھلیاں وچ گچھا مُچھا ہو گئے سن۔ سویرے لال گڑھ وچ مویاں دی گنتی 21 تائیں اپڑ گئی۔ گواچے ابج توڑی 10 ای سن۔

کامریڈ راجو اج سویرے چوکس سی۔ شاموں پہلاں اسیں اوھوں نہ ہلے۔ اک رات، لوکیں چانن دے ٹھمنے دوائے بھٹاں واکن جڑے ہوں۔ ایہہ کامریڈ سکھدیو دے نکے جنے کمپیوٹر دی سکرین سی۔ جتنھی ایہدے تے مدر انڈیا پئے دیکھدے سن۔

کھیڑا: خوشی، رونق۔ سمجھ ساہی: تازہ دم۔ کھل: ہاسی۔ سکھال کرہ: لگزہری سوٹ۔ کھچن: ڈھلیاں پین، بیمار ہوون، باند اہو وان۔ بحث: پروانہ۔ جتنھی: جھٹے دا۔

بندو قاں دیاں نالاں اسماں ول کیتیاں ہوئیاں سن۔ کملاجویں فلم نہیں سی وکھدی پئی۔ میں پچھیا، ”فِلم ویہنی ایس؟“ ”ساریاں نہیں دیدی، چھیہہ 1 مارن دیاں ای ویہنی آں۔“ میں کامریڈ سکھدیو توں چھیہہ فلم دا پچھیا، اوہنے اکھ پلک چ لادی۔

ایہہ دند اکرا نیا دیاں جھاکیاں 2 توں ٹری، دریا، جھالاں 3 درسالدی 4۔ رکھ دا ٹھن وڈا ہو سکھوتا۔ کوئی دی گو کو سُنیندی ہووے۔ جھٹ اک کامریڈ آئی ای ڈی دی تار و چھاکے سکلے پترال نال کھدا ہویا۔ موڑ سائیکلاں داقافلہ اڈ جاندیا۔ ان 5 کھلاڑاتے سڑ دیاں موڑ سائیکلاں۔ ہتھیار کھوپھج دے پئے نیں۔ تن پلیسے اکابوند لے 6 پئے بدھج گئے نیں۔

فلم کون بناندے؟ ساکے کون بد اکنیداے؟ ہتھل سپاہیاں ٹوں کون تسلدے؟، ”ہتھیار سٹ دیسو تاں چھڈ دیساں؟“

کچھ چرنہ سپاہاتاں واج میری سنجان چ آگئی۔ کامریڈو نیوسی۔

”ایہہ گذر چھیہہ سی“، کامریڈ سکھدیو دیں۔ اوہرے کول بڑے پنڈاں، موقع دے گواہاں تے مویاں دے انگ ساکاں دیاں گواہیاں دساں دا جنڈار 7 سی۔ اک سڑے گھردی کندھ دی فوٹو سی جیہدے اُتے ”ناگا۔۔۔ جمیا ای مارن ٹوں اے!“ لکھیا سی۔ بستر وچ اک مُنڈے دیاں انگلاں ٹکن نال آپریشن گرین ہنٹ پچھیمند اپیاسی۔ میری اک ٹی وی پچھ دس وی سانچھی پئی سی۔

راتیں ریڈیو توں اک ہور نکسل دھاوے دی خبر آگئی۔ جموئی، بہار وچ ہویا سی ایہہ۔

چھیہہ مارن: لگ کے جملہ کرن۔ جھاکی: منظر، scene۔ جھالاں: آبشاراں۔

درسالدی: وکھالدی۔ انچ: انگ، جسم دا حصہ۔ بوندلے: گھابرے، بے سرتے، confused۔ هنڈار: ذخیرہ۔

125 ماوکشان کوراٹابری دے 10 بندے مار دتے سن۔ اپہناں پلس نوں مُخبری کر کے 6 ماوکست مرداۓ سن۔ خبر جھوٹھی سی کہ چجی۔ جے چجی سی تاں گھسانی نہیں سی جاسکدی۔ کامیڈی راجوتے سکھدی یوڈبھاچ سن۔

جھار کھنڈ تے بہار توں وی چنگیاں خبر اں نہیں سن ڈھکدیاں پیماں۔ اک پلیسے دا سر وڈھن لوکاں نوں اجے وی چھیتے سی۔ ایہہ چتاونی سی بھئے سانجھے ہتھیار بند گھول دے آپنی لیہپوں لٹھ کے پاپ دی ڈنڈی یئے چڑھن دی یادا تاں برادریاں تے فرقیاں دی گندی لڑائی بن کھلوون دی۔ بھارتی ریاست نے انیاں ستحیاء کے پورے ملک نوں اچویں دی چھا چاڑھ دتا اے۔ حکومت نوں بھل اے مئی اودہ سی پی آئی ماوکست دے آگوں نوں مار کے کرو دھ مکا لیسی۔ ایہدے نال تاں ایہہ ہور مچنا تے پسنا اے۔ پھیر حکومت دا کیھڑا بندہ ہو سی جیہڑا ایہنوں گلاں نال ورالیسی۔

آپنے اخیر می گجھ دن میں اندر راوی دی سو ہنی سماوی گھائی دے ونگلاویں راہواں تے پھر دیاں کلڑھے۔ پہاڑیاں ول گئے تاں ہور لوکاں دی پاپ دی سماوی لائیے ای جاندی ہوئی، پر اوہ دریادے پار لے کنڈھے سن۔ سینگتیاں دیاں، بھج ورودھی جلے ونج رلن کُدُور پئے جاندے سن۔ ڈھیر گنٹی، پر نہ تھے۔ گھائی دے بجائے لئی او تھوکا جلوس۔ میں بیڑی چڑھ کے اوہناں نوں جاری۔ اسیں جیہڑی جو ہے اینے دنال توں پھردے پئے ساں بودھ گھسان: نظر انداز کرن۔ ڈبدھا: ڈچتی۔ چتاونی: وارنگ۔ بھئے سانجھے: ڈسپلینڈ۔ لیہہ: پڑھی۔ ڈنڈی: کچاراہ۔ انیاں: بے انصافی۔ ستحیان: ستحن، institutionalise۔ اچویں: بے چینی۔ چتا۔ کرو دھ: والمنس، غصہ، کھیبہ۔ وران: بہلان، دھیان و ٹان، کوئی آہر چھڈان۔ ونگلاویں: ولدار، پیچدار۔ لاہم: پاسا، طرف، سمت۔ او تھوکا: او تھوک دا، او تھاواں۔ جوہ: علاقہ، ہتپ۔

گھاٹ ڈیم نے ڈوب دینی سی۔ سارا جنگل گر ک جانا سی، آپنی گل وار 17 تے سارے تھے کہانیاں سنے 18-100 توں وی چوکے پنڈ۔ ایہہ ہے متا 19؟ لوکاں نوں چوہیاں واکن ڈوب دیوتاں جو لوہاندی گڈادی سپات مل تے کیسکال گھاٹاں دی باسائش کھان، الیو مینیم ریفاکری نوں دریا بھے سکے؟

جلے وچ میلاں دا پندھ کر کے آئے لوکاں اوہو گلاں کیتیاں جیڑیاں اسیں ورھیاں توں کردے پئے ساں۔ ڈب نے آلتے ڈب جائیے تھاؤں نہیں ہلنا۔ آپنی چڑھ توں لگدا سی جیویں دلی توں کے دی آشیر واد ہونیں۔ میں کہیا، دلی تاں قہر نگری اے اوہنوں کیہ تھاڑی کرک ہو سکدی اے۔

دندا کر ایا آون توں بُجھ ہفتے پھلاں میں گھرات گئی ساں۔ اوتحے سردار سروور ڈیم آپنی ٹیسی تائیں پورا ہو یا کھلہا اے۔ نرمادا چاؤ اندولن والیاں دے سہن 59 سے سچے پئے ہوندے نہیں۔ اجڑے لوکاں دی ابادکاری دا بُجھ نہیں نیں کیتا۔ نہراں نہیں نیں کڈھیاں۔ پیسے نہیں۔ نرمادا پانی سبرامتی دی ٹکنی بیٹ ول موڑیا جاندیا اے۔ چوکھا پانی شہرتے کرخانے پئے ڈیکدے نہیں۔ ہٹھاڑ وچ بنا دیا لونا پانی ٹھٹھاں تے اے۔ تھوڑی کیہے بالی کیتیاں وی سکد انہیں جا پیدا۔

اجگاہ بُھاں نوں ”اجو کے بھارت دے مندر“ آکھن والا وچار پُھنا ہو یا کھلہا اے۔ اج جو ورتیا پیا اے، یا جو اسکر کر چھڈی اے اوتحوں تے ایہونتری اے جو وڈے بُھے سے: سمیت۔ متا: منصوبہ۔ وار: تواریخ۔ سپات: فولاد۔ چڑھ: جوش۔ آشیر باد: تھاپڑا، تھاپتا۔ کرک: احساس، خیال۔ اندولن: لہر، تحریک، مجران۔ سمنے: ڈر، اندریش۔ بیٹ: دریادا تل۔ ڈیکن: اکو سا ہے پین۔ ہٹھاڑ: دریا نال لا گواں تھلے داعلاقہ۔ اجگاہ: ات وڈے۔

بندیاںی دا گھات نئیں۔

1984 وچ تاں بودھ گھاث ڈیم او تھوکے لوکاں روپٹ کے ٹھپالیاںی۔ اج ایہنوں کہیئے ٹھپناے؟ کون ہتھ چھکسی ایہد انینہ پھر دھرنوں؟ کیہڑا روکسی اندر اوتی نوں چوری ہونوں؟ پر کجھ تاں کرناپوسی کے نہ کے نوں۔

اخیری رات اسال کھڑویں 1 پہاڑی دے قد میں پڑائے کیتا ہویا۔ ساحرے 2 ایسے دی چڑھائی کر کے اسال پر لے پاسے سڑک اُتے واندیاں ہونا 3 سی تے او تھوں موڑ سائیکل چھنا سی مینوں۔ جگل میرے پیر دھرن ولے توں ای وٹ 4 گیا۔ چرانجی، سمبل تے امب دے رکھاں نوں بورپے گیا۔

کُلدو رپنڈ دے واسیاں بھانڈا بھر کے تازہ مجھیاں گھلیاں سن مینوں۔ نال اک ناوی 5 وی سی 71 پھلاں، سبزیاں، دالاں تے کیراں دی۔ ایہہ سارا کجھ اوہ جنگلوں لے کے آپنیاں پیلیاں وچ اگاندے پالدے سن۔ آکھن نوں تاں ایہہ نری اک ناوی سی پر ڈول 6 سی پورا اوس جگ دا۔

جگل چوکنی آگئی۔ دو لُکٹ آئے پئے سن میرے۔ کامریڈ نرمدا لوں نظم تے ٹھپ سکایا بُھل۔ چٹھی سی ماں دی پیار بھری (کون ہے اوہ، کدیں پتہ وی لگسی)۔

کامریڈ سکھدیو میرے آئی پوڈ توں بُجھ گیت لا ہنے سن، آپنے کپیوڑو وچ۔ اسال فیض بندیاںی: انسانیت۔ گھات: قتل، خون۔ ٹھپان: بند کر ان، زکان، گھٹان۔ کھڑویں، بیدھی بُنک۔ ساحرے: سویرے، مونہہ اکھیرے۔ واندابوں: ظاہر ہون، دکھانی دین۔ وُن: بدلن۔ ناوی: فہرست۔ ڈول: نقشہ۔

احمد فیض دی نظم لاڈتی اپنی ساری۔ ضیاء راج دے حشر دیہاڑے تے اقبال بانو ہور دی کسے
مغل ویچ گاندی ہووے:

هم دیکھیں گے

جب اہل صفا مردود حرم، مسند پہ بٹھائے جائیں گے

سب تانج اچھالے جائیں گے

سب تخت گرائے جائیں گے

هم دیکھیں گے

بھارت دے اوں پاکستان ویچ کوئی پنجاہ ہزار سینئر ایہہ شن کے مجھ کھلوتا تے انقلاب
زندہ باد، انقلاب زندہ باد دا کھاراپے گیا۔ درھیاں توں جنگل ویچ ایہا کار پی سندی اے۔
سنگ بُڑن دے آپنے ای ڈھنگ ہوندے نہیں۔

گھرو کا وزیر ماڈھٹال نال سوجھ لکھت دا سیر رکھن جرم دسدے۔ بھلا ایہہ گاون سیر
اوہدی نظر وں نجکر ہسی؟

سویرے سا جھرے میں کامریڈ ماذھو، جھوری، پچو گلڑے منگوتے ہو رہاں سمجھناں نال
سلام لئی۔ کامریڈ چندو موڑ سائیکلاں دا پتہ کرن گیا سی۔ اوہ میرے نال وڈی سڑک تائیں
جا سی۔ کامریڈ راجو نہیں سی آونا (گوڑیاں دی پیڑ کر کے پہاڑی نہیں سی چڑھ سکدا۔) کامریڈ
نہیں (وڈی اشتہاری)، کامریڈ سکھدیو، کملاتے ہو ریچنگی مینوں پہاڑی دی چوٹی تائیں چھڈن
جا سن۔ پینڈا چھوہن دیاں اوہناں آپنیاں اے کے سنتا لیاں دے گوہڑے چاڑھ لئے۔

سینئر: سُنْ وَيَكْهِنْ وَالْ— گوہڑے: ٹری گر۔

اوہناں نوں اُنچ کر دیاں میں پہلی وارڈھائی۔ سرحد تے پئے جانے آں نا۔ پتہ اسی ساڑے تے گوہریاں چل گئیاں تے کیہ کرنا اے؟ سکھدیو اُنچ بھچیا جویں اجھیجی نہیں روز دی کوئی نکی جیبھی پیا پچھد اہووے۔

”ہاں“، میں کہیا، ”ڈھل نہیں لانی تے ان مستھے ویلے تائیں بھکھ ہڑتاں دا ہو کا دے دیناے۔“

اوہ پتھرتے بھر کے ہسن لگ پیا۔ چڑھدیاں سانوں گھنٹہ کوگ گیا۔ تھلے سڑک و کھائی دتی تاں اسیں اک مگھور جیسے چ چھیبھ کے موڑ سائکلاں دی کیڑ لین لگ پئے۔ واج کنیں پینڈیاں ای میں جھٹ ”لال سلام کامریدو“ آکھیا تے پیہ پٹ لئے۔

اوہ ابے او تھے ای سن۔ ہتھ ہلاندے۔ مینوں گھنڈی کھلی۔ اک ایہہ نیں سُفن جیونے تے ہورڈ نیاساری اے کسُفینیں مر دی۔

روز رات تیں پندھ چیتی آونداۓ۔ راتڑا اسماں، او جھڑ را ہوال۔ سلپرال چوں جھاکدیاں تے میری ٹارچ لوئے جگدیاں کامرید کملادیاں اڈیاں۔ پک نال اوہ ہمن وی ٹورے تے ہوسن، گم آگیتر ودھدیاں نزا آپنے لئی ای نہیں ساڑیاں آسائ نزویاں رکھن لئی وی۔

گوہریاں: گولیاں۔ گھنڈی: بھیت، گھری۔ کسُفنا: سُفنتے دا لٹ، بھیر اُسفنا، nightmare۔ راتڑا: رات دا۔ او جھڑ راہ: او کھاراہ، تپتوں راہ، او لاراہ، جھتوں اے گے ہوراہ نہ یکلدا ہووے۔ گم: بھک، ان پیچی۔
آگیتر: مستھے ویلے توں پہلاں کم نیٹن دی حالت۔

ارون وختی رائے بھارت دے آگئے ناول کار، اونی تے جگت واسی جی نئیں۔ مان کیرال تے بیوی بھائی نئیں۔ جنم 24 نومبر 1961 والے۔ پچھا کیرالے تے سکول وارا کورچس کریشی وچ ٹکردا۔ 16 سال دی عمرے دی آگئے۔ پنڈ پیری واس ہوئے۔ فیرود شاہ کوٹلہ دیاں کندھاں تال نئین دی تھکنی وچ رہے تے خالی بوتلاں ویچ ٹکردا۔ کیجا۔ پھر وی دے اسار ساری سکولے اسرگ کاری پڑھنی چھووی۔

"وی گاؤ آف سال تھنگر" ارون وختی رائے دا پہلا تے اخلا ناول اے۔ ایس توں اگے سیاسی مددیاں آتے ای لکھیا نئیں۔ تردا ڈیم پراجیکٹ، بھارت دے ایشی تھیمار، سکاپیس کھلتی انریون (Enron) دیاں بھارت وچ چڑایاں تے کشمیر ہیچ بھارت دی ریاستی ڈاڑھ ارون دیاں دیاں لکھتاں پیچاں نئیں۔ گورنمنٹیشن ساپویں جگت لہر دے اک موہری تے ابھوکی جگت مل دے ہئُ کے درودی نئیں۔ "تھملی لکھتے ایہناں دی انگریزی پنڈھ ورتی "واںگ ود دی کامریز" دا لوک یوں اٹھاۓ۔

سچیت